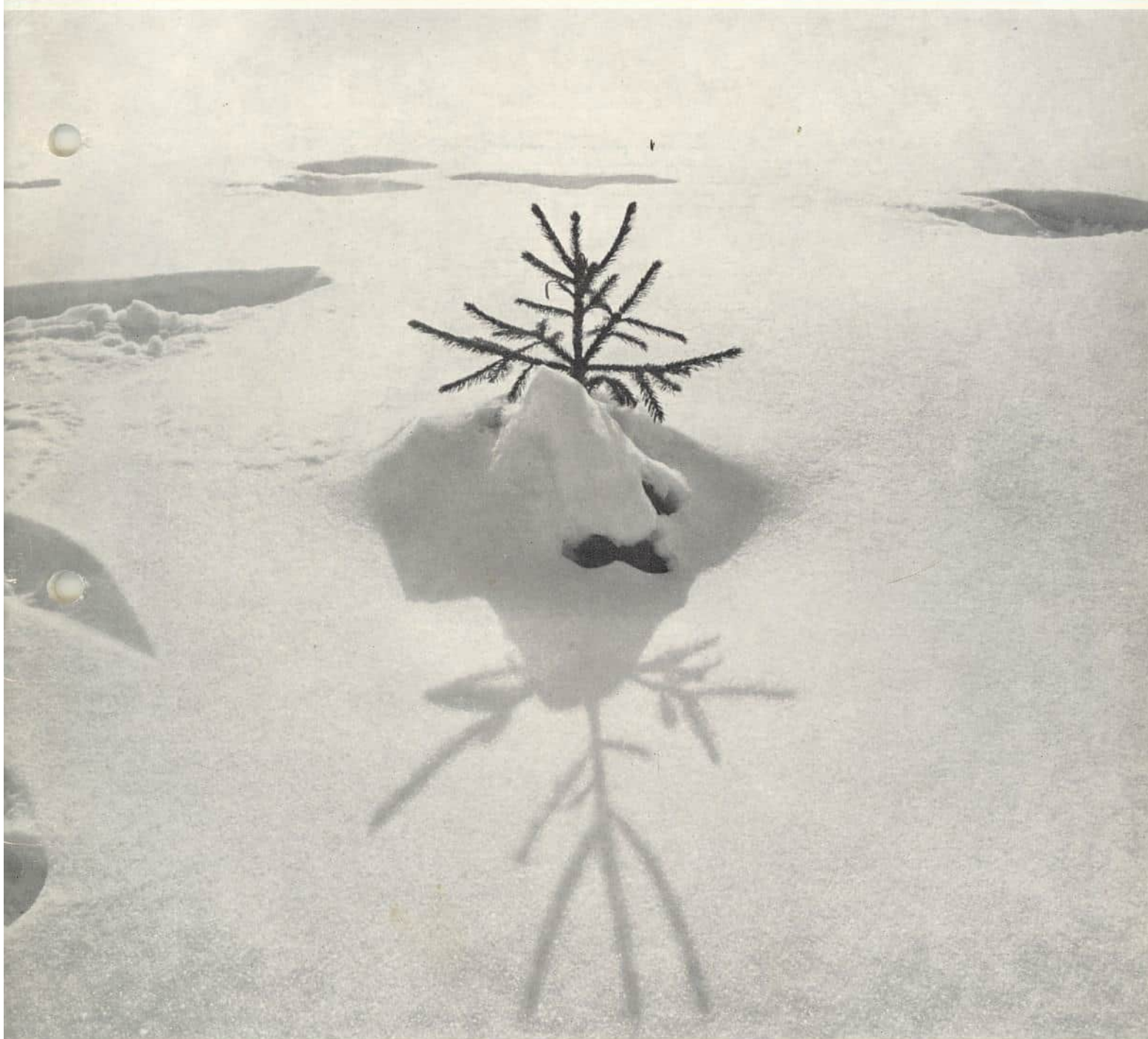
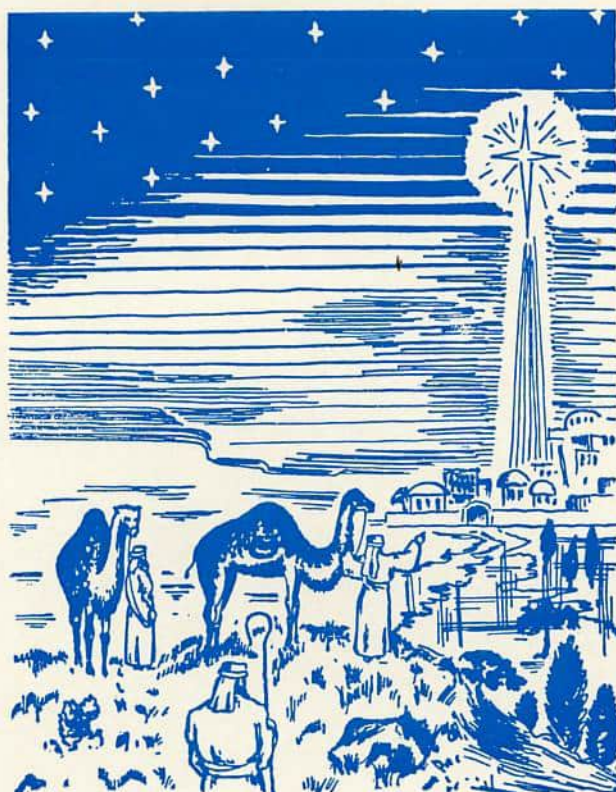

SIEMENS

NORGE

God Jul

SIEMENS NORGE

Også 1966 blir et år med økonomisk vekst for oss her i landet og for store deler av verden for øvrig. Men mange tegn synes å tyde på at vi er kommet inn i en periode hvor veksthastigheten avtar; kapitalknapphet og dermed følgende reduksjon i investeringsvirksomheten vil gjøre seg mer gjeldende. Man har funnet det nødvendig å bringe konsum og vekst i et mer realistisk forhold til den økonomiske bæreevne, slik den uttrykker seg i våre prestasjoner. Det gjelder for oss her hjemme, og det synes også å være slik for store deler av den vestlige verden.

Dette vil uten tvil føre til en skjerping av konkurransen og stiller økede krav til den enkelte av oss. Fremfor alt gjelder det under disse forhold på en fornuftig måte å utnytte de fortrinn vi har.

Det ligger en styrke i at vi er mange, og etter norske forhold er vi et stort elektrisitetsfirma. Men vår styrke og vår slagkraft vil først kunne utfolde seg helt når vi står sammen og føler og handler som en enhet. Derfor må anlegg og salg og produksjon, sterkstrøm og svakstrøm vokse sammen til en fast firmaenhet; derfor må bedriften vår i øst og i vest og nord i landet bli en bevisst samlet organisasjon, som smidig kan tilpasse seg markedsforholdene og de oppgaver vi får å løse.

Som et ledd i bestrebelsene med å dyktiggjøre oss og å samle oss har vi i 1966 begynt en omfattende kursvirksomhet. Vi regner med i de kommende år å kunne utvide denne virksomheten til å omfatte flere og også nye grupper av våre medarbeidere.

Det arbeidet med moderniseringen av vår organisasjon som vi påbegynte i 1964 og førte videre i fjor, har også beskjeftiget oss i år. Det er vel i virkeligheten en virksomhet som ikke bare kan sees på som et engangstiltak, men som en løpende prosess,

Nr. 4 - 18. årgang

Des. 1966

Bedriftsblad for medarbeidere i firmaet og dets datterselskaper.

Utgiver: SIEMENS NORGE A/S.

Rosenkrantzgt. 11, Oslo 1.

Redaktør: Eivind Kolstad.

Medarbeidere i Trondheim og Bergen:

Knut Petersen og Bjarne Lyngvær.

hvis hensikt skulle være ved stadige rasjonaliseringsstudier og -tiltak å gi garanti for at vår organisasjon er riktig bygget opp og at den fungerer godt under de skiftende krav som stilles til den.

Nå litt tilbake til det som er skjedd i året som holder på å gå ut:

Vår omsetning vil tilsvare den budsjetterte og ligger over fjorårets. Det har lyktes oss å tjene mer enn vi hadde regnet med; men også omkostningene er blitt vesentlig større enn budsjettets, så årets nettoresultat blir omtrent som ventet. Det er imidlertid bedre enn i fjor og gir også mulighet for ønskede åpningsavskrivninger.

Årets ordreinnang ble meget tilfredsstillende og omfatter noen av de største prosjekter vi inntil nå har fått ansvaret for. Virksomheten i våre markedsførings- og konstruksjonsavdelinger har således vært meget stor og har også gjort det nødvendig å utbygge disse videre.

I løpet av året har vi, som dere vet, bygget og kjørt i gang en ny elektrovarmefabrikk på Sluppen. Til tross for en del begynnelsesvanskeligheter vi har hatt med utrustninger levert fra underleverandører, begynner nå produksjonen å løpe tilfredsstillende. Vi eksporterer en stor del av det vi lager i den nye fabrikk, først og fremst til Sverige, men også til andre land i Europa.

Også den øvrige produksjonsvirksomheten på Sluppen og svakstrømslaboratoriene og produksjonen i Rosenborggaten har hatt en gledelig utvikling med voksende og interessant aktivitet.

Ved utgangen av året er det gledelig å kunne konstatere at vi nå er i full gang med planleggingen av Linderud, og at de fleste av de mange vanskeligheter vi har møtt der nå synes å være overvunnet.

Jeg vil også nevne at vi i Stavanger har kjøpt en meget pen tomt i et industriområde, og at vi nå studerer muligheten for på litt lengre sikt å bygge også der.

Jeg er glad for at jeg på denne plass, på vegne av firmaets ledelse, også i år kan få takke dere oppriktig for god og helhjertet innsats. Og så vil jeg gjerne rundt til arbeidsplassene og til alle hjemmene få sende mine aller beste ønsker om en

GOD JUL!

Thorvald Selmer

Referat fra Bedriftsutvalgets møte 13-9-66 i Oslo

Til stede: Thv. Selmer, K. Astrup, J. Bottheim, J. Gabrielsen, W. Romen, P. Kjølstad, T. Jacobsen, G. Kjensli, K. Andersen, I. D. Bjørntvedt.

Til behandling forelå:

1. Regnskapet pr. 30.6.66.

De nedenfor nevnte regnskapstall gjelder for de 3 første kvartaler i forretningsåret 1965/66. Omsetningen utgjorde 115.4 mill. kr. mot fjorårets 112.8 mill. kr.

Budsjettert omsetning: 130.8 mill. kr. Man regner likevel med å nå den budsjetterte omsetning for forretningsåret totalt, hvis intet uforutsett inntreffer.

Bruttofortjenesten viste imidlertid en bedring sett i relasjon til budsjettet — og var på 19.6 mill. kr.

Kostnadsbildet viser derimot en ugunstig utvikling, og omkostningene utgjorde ca. 6 % mer enn budsjettert.

Man kom ikke inn på de enkelte avdelingsregnskapene bortsett fra verkstedene i Trondheim. Herfra ble det i ovenfor nevnte tidsrom avregnet 13 mill. kr. til salgsavdelingene. Dette tallet er fordoblet siden i fjor. Disse verksteder beskjeftiget pr. 30.6.66: 168 ansatte.

Produksjonen ved elektrovarmefabrikken i Trondheim (Sluppen 2) er kommet i gang. Som et foreløpig mål når det gjelder fabrikkasjonen av varmevifter tar man sikte på 200 enheter pr. dag. Utviklingen på eksportmarkedet for fabrikkens produkter viser en gledelig tendens. Gjennom Svenska Siemens A/B selges en betydelig del på det svenske marked.

Interessen for elektrisk oppvarming øker også i Europa generelt. Siemens i Tyskland tar sikte på å engasjere seg i det markedet som da vil oppstå — og vil basere seg på ovner som er produsert i S/T.

2. Omsetnings- og bestillingsinngangs-statistikk pr. ultimo august 1966.

Omsetningsstatistikken pr. august måned viste bl. a. følgende tall:

Omsetning 133.6 mill. kr., mens det for hele forretningsåret er budsjettert med en omsetning på 174.3 mill. kr.

Bruttofortjenesten var på 17.1 %.

Omsetning fordelt på avdelingene (S/N totalt) i mill. kr.:

10/20	30	40	60	80	90
48.6	15.7	15.4	8.6	35.9	9.4

Bestillingsinngangen fordelte seg slik på avdelingene (mill. kr.):

10/20	30	40	60	80	90	Totalt
86.4	27.0	19.7	8.6	38.3	9.6	= 189.7

Leveringene til A/S ALNOR bidrar sterkt til denne store stigningen.

3. Budsjettene for 1966/67.

Budsjettert omsetning for ovennevnte forretningsår utgjør 195.0 mill. kr. — dvs. en økning på 20 mill. kr. i forhold til inneværende års budsjett. Man regner videre med en fortsatt omkostningsstigning slik at nettoresultatet vil utgjøre det samme som i budsjettet for inneværende forretningsår.

For forretningsåret 1967/68 budsjetterer man med en omsetning på ca. 245 mill. kr. — og da med en relativ god fortjeneste.

4. Kontaktmøter.

Hovedavtalens § 9 er ennå ikke gjort gjeldende innen firmaet. Man ble enig om å søke dette spørsmålet bragt formelt i orden snarest mulig, ved at Bedriftsutvalget i fremtiden selv tar seg av dette.

5. Bilgodtgjørelse.

Dette punkt ble ikke tatt opp, idet firmaet i mellomtiden har hevet satsene for bilgodtgjørelse. Representantene fra de ansattes side sa seg også fornøyd med den justering som var foretatt. For øvrig var dette et spørsmål som ikke hørte under Bedriftsutvalgets område.

6. Pensjonist-turer.

Spørsmålet om å arrangere en dagstur en eller to ganger i året for våre pensjonister ble reist av en representant for de ansatte. Ledelsen henviste til de omkostninger dette medførte, men ville imidlertid vurdere saken nærmere.

7. En representant kom inn på det behov som eksisterer for en bedre informasjon og opplæring av våre montører, f. eks. en løpende informasjon angående nytt materiell o. l. som etter hvert blir tatt i bruk. Denne saken vil bli tatt opp.

Neste møte ble fastsatt til den 19.10.66 kl. 11.

Møtet begynte kl. 11 og ble hevet kl. 12.30.

JULEKVÆLD

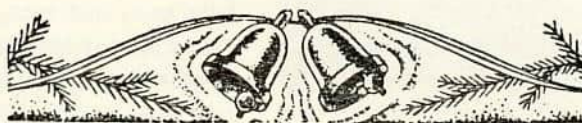
Av Nils Collet Vogt

*J*eg hører Klokker fjærne.
De kimer, mens det sner.
Min Barndoms høie Stjerne,
du funkler ikke mer!
Jeg følger Sneens Fnokker
i tændte Ruters skin,
og det er Julens Klokker
som ringer Julen ind.

*J*eg følger Sneens Fnokker
De døde er mig nær
Det blinker, og det lokker
i tændte Ruters Skjær.
Som Gut jeg sat derinde
paa Knæ hos Far og Mor
og saa en Stjerne skinne
forjættende og stor.

*N*aar Julens Klokker ringer,
da blir vi Børn igjen:
Et Fredens Bud de bringer
til Fiende og til Ven,
et Drømmens Slot de hvælver,
der bodd jeg har en Gang —
hvad under at det skjælver
i dens dype Klang.

*O*g det var Julens Stjerne,
som funklet mot mit Sind,
mens Klokker høitidsfjærne
blødt ringte Freden ind.
Jeg ser det drysse, falde.
Saa mangt et Blik jeg ser.
Og slukte er de alle —
Det kimer, mens det sner.

Anders Skjæveland og Harald Worren:

Markedsføring av motorer og startapparater

Utstillingen klar for møte i Larvik.

Riktig markedsføring av en vare er et begrep som daglig diskuteres og analyseres, og den perfekte måte er vel ennå ikke funnet. Måtene som benyttes kan også være vidt forskjellige alt etter hva en skal markedsføre, f. eks. kan ikke de samme metoder benyttes ved markedsføring av en merkevare som ved en mer teknisk preget vare. Første bud ved enhver markedsføring er vel å gjøre varen kjent for det aktuelle publikum på en effektiv måte.

En kan sende ut brosjyrer, lister samt reklamere i pressen og/eller tidsskrifter, men dette krever for det første mye tid fra kundens side for å tilegne seg innholdet, for det annet har ens budskap lett for å havne i papirkurven i den store flommen som daglig spres ut på markedet.

På bakgrunn av ovennevnte er vi derfor kommet til at den beste måte å gjøre våre startapparater og motorer kjent på for våre kunder, er å arrangere møter etter arbeidstid, hvor kunden i

fred og ro — vekk fra telefon og det daglige mas — kan lytte til hva vi har å fortelle og vise frem, og hvor de deretter kan forsyne seg av de fremlagte brosjyrer og lister, som vi da tror er mer givende og derfor har mindre sjanse for å havne i papirkurven.

Automatisering og mekanisering har som kjent gått frem med raske skritt etter krigen og dette har igjen fordret stadig mer moderne apparatur, og det blir nå stillet meget strengere krav til disse enn tilfelle var før krigen.

For startapparatene har kravene vært større koblingshyppighet og lenger levetid, dessuten setter moderne automatiske anlegg store krav til driftssikkerheten og også til et minimum av vedlikehold. Siemens har derfor etter krigen bragt på markedet komplette nye serier av startapparater, hvor ovennevnte krav har vært utslagsgivende ved utviklingen. For å lette prosjekteringen er det også lagt stor

vekt på den moderne oppbygging etter byggekloss-systemet, som baseres på grunn-komponenter som kan kompletteres med tilleggskomponenter for å få den ønskede funksjon og/eller montasje. Dette fører også til en mer rasjonell produksjon og gunstigere priser.

For motorene har etterkrigstidens krav vært standardisering av montasjemålene, mindre dimensjoner, god beskyttelse og større driftssikkerhet. Dette har ført til at vi har bragt på markedet helt nye motorserier — de såkalte normmotorer, hvor de materialtekniske fremskritt er blitt benyttet. Siemens har dessuten gått til det skritt også å standardisere rotorene i kortsluttmotorene. De leveres nå i forskjellige rotorklasser, noe som forenkler prosjekteringen i vesentlig grad.

Dessuten har Siemens som det første firma bragt på markedet den nye beskyttelse for motorer, nemlig *motorfullvern*.

For at kundene skal kunne dra full nytte av den nye teknikk både på motor- og apparatsektoren kreves det godt kjennskap til materiellet.

For å gi våre kunder kjennskap til vårt materiell på en effektiv måte har vi de siste 10 årene arrangert demonstrasjonsmøter, som fortrinnsvis er blitt holdt om kvelden, og vi har invitert teknisk personell hos våre industri-, installatør- og el-verkskunder. Vi har på disse møtene stillet ut et godt utvalg av vårt materiell og vi holder foredrag i ca. to timer om motorer, lavspenningsstartapparater og motorfullvern som etterfølges av diskusjon. Vi trakterer våre kunder med en enkel bespisning hvor diskusjonen som oftest fortsetter. Etter bespisningen går vi tilbake til utstillingsbordene, hvor vi diskuterer og forklarer de enkelte tekniske detaljer, såvel oppbyggingsmessig som montasjemessig.

Interessen har vært meget god og diskusjonen varer ofte til langt på natt.

I disse årene har vi holdt ca. 80 møter fra Mo i Rana i nord til Mandal i syd, og vi har hatt ca. 4000 deltagere. Vi tror denne møtevirksomhet har vært en god måte å introdusere vårt materiell på, og vi mener at de har vært en medvirkende årsak til den gode økning av omsetningen. De har også gitt oss verdifulle kontakter, og det har vært inspirerende å merke den store interesse for disse møter. Vi har også lært mye av kundens problemer og fått gode tips gjennom de mange interessante diskusjoner på denne måten.

Det er hyggelig å holde foredrag for et så interessert publikum.

To av våre kunder diskuterer våre tidsreléer.

Skjæveland og Worren puster lettet ut etter å ha pakket bilen med alle de medbragte vareprøvene og er glade over den gode mottagelse som de har fått overalt.

I tilslutning til artikkelen om markedsføring av motorer og startapparater, har vi mottatt følgende fotoreportasje fra ingeniør Øksnevad, Siemens/Stavanger fra et av de velykkede møtene der.

Det var ikke vanskelig å samle fullt hus. Det ble bedt om foredrag neste dag også, men tiden strakk ikke til.

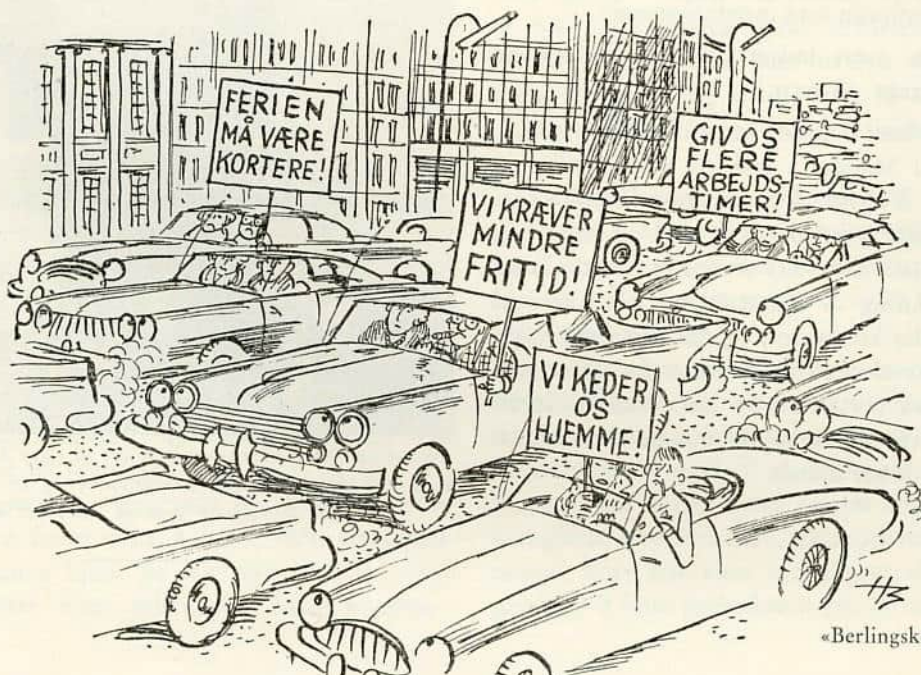
Etter foredragene manglet det ikke på interesse og spørsmål fra tilhørerne.

Worren demonstrerer Motorfullvern for interesserte tilskuere.

Skjæveland diskuterer detaljer om jordstrømrelé med montører.

«Berlingske Tidende»

Dette kommer vi til å oppleve i år 2000.

Verden er mindre enn du tror!

At verden i virkeligheten må fortone seg mindre enn man vanligvis forestiller seg, har jeg fått erfare under et besøk «Over there», høsten 1965. Et ørlite håp hadde jeg om at det kanskje ble anledning til å treffe en venn fra Röhrenvertrieb, München, dr. Norbert Steinke, som siden 1962 arbeider i U.S.A.

Vår utmerkede lommealmanakk viser at Siemens of America holder til i verdens høyeste bygning, nemlig Empire State Buildings 68. etasje. Ettersom mitt hotellværelse lå noen kvartaler fra dette imponerende byggverk, benyttet jeg min første søndag i verdensbyen til også å avlegge et besøk for å nyte utsikten av New York i 100 etasjers høyde. På nedtur forlot jeg elevatoren i 68. etasje og fikk der bekräftet at Siemens of America ikke bare hadde tilhold der, men at firmaet la beslag på en hel etasje!

Først 14 dager senere, etter å ha tilbakelagt et interessant og krevende besøksprogram fikk jeg omsider en time til overs — etter en sightseeing i United Nations ved Riverside på Manhattan. Fra 44th street entret jeg en buss som skulle gå i nærheten av 34th street til Fifth Avenue, der Empire State Building rager opp. Nærmeste holdeplass lå imidlertid godt og vel et kvartal unna, slik at det ble et stykke å tilbakelegge til fots.

Mens jeg følger folkestrømmen langs fortauet og undrer på om det lykkes å treffe Steinke i denne «maurtuen» av en by, retter jeg av og til blikket til den motgående strøm av passanter. At telepati må være en kjensgjerning får jeg i neste øyeblikk bekreftet, for plutselig står jeg ansikt til ansikt med nettopp dr. Steinke. Vi ble selysagt stående å måpe av forbauselse før vi somler oss til å håndhilse. Begivenheten ble straks forevignet på film, hvilket hosstående bilde viser.

Hvor tilfeldig møtet var, gikk først opp for meg da Steinke kunne fortelle at han bare pleide å besøke Siemens på Manhattan et par ganger i året. Selv hadde han kontor i Silver Plains, ca. en mil utenfor City, og var dessuten ofte på forretningsreise rundt i U.S.A.

Sjansen for dette vårt treff måtte således stipuleres til minst 1 på 8 millioner!

Dette at verden ikke er stor, ble ytterligere stadfestet gjennom følgende hendelser:

Ved John F. Kennedys grav på Arlington Kirkegård i Washington D.C. var «Hjallis» Andersen, vår gamle skøytekonge, blant de besøkende.

I Battery Park sto en annen kjent trønder, lektor Gunnar Haarberg, viftende med en rød parasoll i køen til en ferge som skulle bringe oss til Frihetsgudinnen.

Det kan fortelles om andre eksempler på hvordan kjenninger krysset mine spor på denne turen, men dette får være nok.

Foretrekker man å stikke seg vekk fra hverdagens slit og føre en anonym tilværelse, så tilbring for all del ikke ferien i U.S.A., der eventuelle «side-sprang» vil være kjent før du rekker hjem igjen!

WHa.

Jo flere ting et menneske skammer seg over, desto mer respektabelt er det.

GOD ANNONSE

En fransk bilist, som lenge hadde ergret seg over manglende hensyn fra medbilisters side, rykket forleden dag følgende annonse inn i flere Paris-aviser:

«Herved kunngjøres at undertegnede endelig har bestemt seg for på hvilken måte han akter å begå selvmord på først-kommende søndag. Jeg vil kjøre med 90 kilometers fart rett inn i den første bilen jeg møter som ikke holder skikkelig til høyre.»

Muntert brev

HADELANDS
08 'PA

TELEFONER: (Brandbu 250
(Sentralbord) (Gran 72
Lager Brandbu 252

Siemens Norge A/S,
Postboks 1384,
Oslo.

Deres ref. Deres brev
RI/S 179 - Ha-Ha/He-He/Hi-Hi ! 2/

Vedr. Neonskilt.

Vi bekrefter med takk å ha mottatt
Ang. avsnittet i Deres brev om skil

Vi sendte en bekreftelse til en av våre kunder, Hadelands Elektrisitetsverk, på et neonskilt, og i bekreftelsen ble som vanlig vårt ref. nr. med signaturer oppgitt. Denne gang var vår ref. Ri/S 179-Ha/He.

På dette brevet mottok vi umiddelbart etterpå et svar, og ovenfor gjengir vi kundens angivelse av vårt ref. nr.

Vi synes det er hyggelig med et litet humoristisk innslag i vanlige tørre forretningsbrev, som kan lokke frem et smil i hverdagens mas.

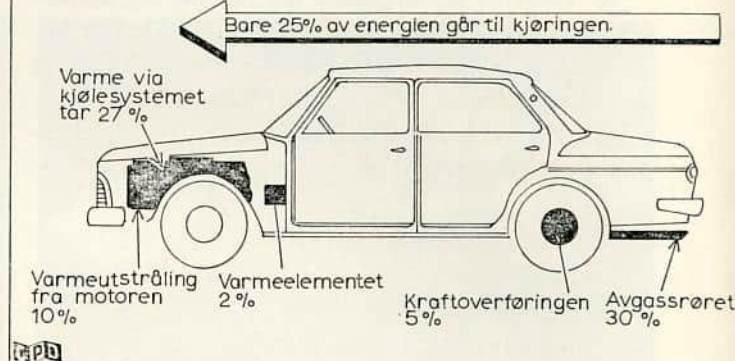
Automatisk postsortering

med automatisk «leser» er selvsagt ingen kunst når bare adressene er skrevet med en bestemt, lett leselig skrift. I Vest-Tyskland har man gjort forsøk med «leser» som leser tall. Man har gitt et stort antall adresser bestemte kodenummer, og maskinen leser adressene dersom de er skrevet på skrivemaskin eller er trykt. Maskinen kan sortere 40 000 brev i timen, og det kan trenges, — i Vest-Tyskland sendes nemlig 30 millioner brev pr. dag, en 3 mil høy stabel!

Bilen - en kraftsløser!

BILEN SLØSER MED ENERGIEN

Forbruket pr. 100 kalorier produsert av bilmotoren.

Bilmotoren produserer en stor mengde varme. Bensinen omsettes i varmeenergi, som til slutt sørger for at bilen kan kjøres. Uten denne varmen ville bilen stå stille. I sylindrene kan temperaturen iblant gå opp i et par tusen grader, men av denne overveldende varmeproduksjon bruker bilen bare en liten del. Resten forsvinner, bortsett fra varmen inne i bilen, til ingen nytte.

Bare en liten del av energien blir altså utnyttet. Tegningen gir en oversikt over hvordan motorens varme brukes. Av dette fremgår at bilen bare trenger fjerdedelen av energien for å bevege seg — resten forsvinner!

Bare å tilstå

Fra en engelsk avis sakser vi følgende lille historie som hevdes å være sann: I en førsteklases jernbanekupé mellom Warszawa og Moskva satt to herrer overfor hverandre. Den ene var fordypet i et partitur, den annen i «Pravda». Med skarpt blikk (han tilhørte etterretningsvesenet) konstaterte mannen med «Pravda» at den annen var utlending og snek seg full av mistanke til å kikke i hans lesning.

Uten forstand på noter og musikk trakk han den slutning at han hadde avslørt en spion med hemmelige kodesaker.

I Moskva lot han den mistenkelige arrestere.

— De leste en hemmelig kode, brølte kommissæren.

— Langt ifra, sa musikeren, jeg studerte en fuge av Bach!

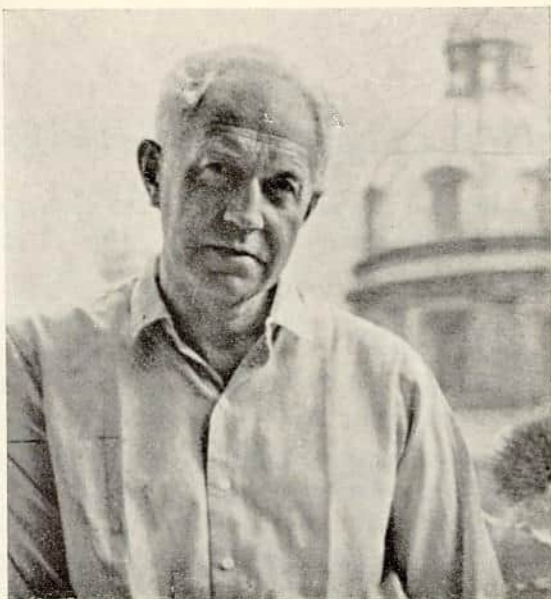
— Ha! sa kommissæren, — De kan like godt rykke ut med sannheten. Bach har allerede tilstått!

PESSIMIST

— Far, hva er en pessimist for noe?

— En pessimist, gutten min, det er en mann som bare ser hullene i sveitserosten.

Snakk aldri vondt om deg selv, dine venner sier det meget bedre.

Dr. Ernst von Siemens:

Europas industri trenger et sterkere samarbeid

I sin tale angående virkningen av Europas økonomiske integrasjon og konkurranseforholdene overfor Amerika nevnte dr. Ernst von Siemens først at Det Europeiske Fellesmarked vil komme til å kreve meget av oss. Vi står bare i begynnelsen av Europas økonomiske integrasjon. Ved å avskaffe toll i løpet av 2 år og harmonisere skattene innen Fellesmarkedet er det bare gjort det første skritt — om enn et meget viktig skritt — på veien til et Fellesmarked, som med sine over 180 millioner mennesker omtrent svarer til U.S.A.'s størrelse. Så fortsatte Ernst von Siemens:

De første år av den europeiske integrasjon var meget heldige. Fra 1958 til 1965 ble vareutbyttet mellom EWG-landene tredoblet, mens verdenshandelen bare øket med ca. 70 % i samme tidsrom. Av EWG's hele utenrikshandel ble det i 1958 bare avvirket 30 % mellom medlemslandene, mens dette tall var steget til 43 % i 1965. Dermed vokser altså integrasjonen av de nasjonale markeder. Dette gjelder især for *de elektroniske produkter*. Fra 1958 til 1965 har Vest-Tyskland kunnet øke dets eksport av elektromateriell til EWG-landene til det tredobbelte. Importen fra disse land til Vest-Tyskland er til og med øket enda sterkere.

Så løfterike som resultatene i begynnelsen har vært, så har vi ennå et langt stykke å gå til en fullstendig integrasjon. Vi må regne med at betydelige tilpasningsvansker kommer til å oppstå inntil Fellesmarkedets næringsliv har funnet seg til rette. Derfor gjelder det for alle bedrifter ikke å spille tiden, men legge om i god tid for å møte det større markeds nye krav. Et blikk på de amerikanske forhold viser veien som den europeiske industri må

gå. Det store amerikanske marked har alle forutsetninger for en meget større arbeidsdeling, spesialisering, standardisering og dermed for produksjonen av store serier. Det er derfor ikke forbausende at både ytelse pr. kapital og lønninger er meget høyere i den amerikanske industri enn hos oss. Utviklingen i U.S.A. resulterte i en stor kapitalintensitet av de amerikanske bedrifter. Også vi er nødt til å øke vår kapitalintensitet for derved å øke produktiviteten og fortsette å være konkurransedyktig.

Den tyske industri opplevet på grunn av to krigers økonomisk sammenbrudd. Vårt hus har som følge av den siste krigen mistet omtrent fire femtedeler av vår egenkapital på 2.4 milliarder riksmark. Derimot har den amerikanske industri uten avbrudd kunnet føre videre sin utvikling og disponerer derfor en meget bedre kapitalinvestering. Dessuten ble dens fremskritt understøttet ved et sunt kapitalmarked og lavere rentesatser. De gunstige forutsetninger i U.S.A. har i alt resultert i at omsetningene i lignende elektroniske universalbedrifter ble mange-doblet i forhold til de europeiske konkurrenter. Forskjellen er særdeles fremtredende ved spesialbedrifter av den mest moderne teknikk.

De strukturelle svakheter hos mange både tyske og europeiske bedrifter vil komme til å vise seg enda tydeligere når vekstratene — som jeg formoder — blir mindre enn i 50-årene. Disse svakheter kunne lettere overvinnes ved bedriftenes økede samarbeid. I Frankrike og Italia har dette utløst en sterk konsentrasjonsbølge som fremmes av regjeringene. Vi er overbevist om at det ikke alltid trenges dette middel for å oppnå ytelsesdyktige bedrifter. Det finnes også andre muligheter. Vi tror nemlig å ha funnet frem til en for begge partners målsetting egnede løsning av problemene, som f. eks. den planlagte fellesordning mellom Bosch og Siemens på konsumvaresektoren. Imidlertid må en kooperasjon ikke bare innskrenke seg på det nasjonale område. Ønsker man å svare til Fellesmarkedets krav, må samarbeidet utvides utover de nasjonale grenser. Konkurransedyktighetens forbedring er en oppgave som næringslivet selv må gå inn for. Men bedrifter som bestreber seg til å oppnå nye former for samarbeid, må kunne regne med myndighetenes forståelse og understøttelse.

Mitt ønske er å la dere delta i mine tanker og overveielser som beskjeftiger oss ved *det daglige arbeid i huset Siemens*. Dere får være overbevist om at vi er sikker på også for fremtiden å kunne styrke og konsolidere vår posisjon på både det tyske marked og på verdensmarkedet. Jeg er glad for å kunne uttale dette akkurat i Berlin!

« Siemens Mitteilungen »

TRONDHEIM

Bedre intern informasjon

For å bedre på den interne informasjon har Bedriftsutvalget ved S/T på møte, besluttet å holde Siemens-avisen orientert om sitt arbeid.

De saker som utvalget vil ta opp vil prinsipielt være slike som er av generell interesse for bedriften i og med at det nå er opprettet avdelingsutvalg for anleggsavdelingen og for fabrikkene. Dermed er det ikke sagt at ikke Siemens-avisen blir orientert også om arbeidet i disse utvalg som er opprettet i overensstemmelse med Samarbeidsavtalen. Bedriftsutvalget er som kjent opprettet på grunnlag av denne avtale, i enkelte bedrifter dog før denne avtale kom i stand.

Sammensetningen av bedriftsutvalget ved S/T er denne:

Fra bedriften: Direktør Johan Bottheim (formann), kontorsjef Johs. Hellesvik, o.ing. Arnfinn Johnsen, ing. Kjell Aune, salgssjef Erling Eriksen, lagersjef Arnfinn Haugnes.

Fra tekniske funksjonærer: Siv.ing Olav Eide.

Fra merkantile funksjonærer: Lagerrevisor John Fjelnseth.

Fra arbeidslederne: Formann Ivar Dragseth.

Fra montørene: Montør Raymond Berg, montør Tor Johnsen.

Fra fabrikkarbeiderne: Platearbeider Einar Malvik, vikler Bjarne Schrøen.

Avdelingsutvalget for anleggsavdelingen er sammensatt av representanter fra bedriften, fra de tekniske funksjonærer, fra montørene og fra arbeidslederne. Formann i utvalget er nå ingeniør Kjell Aune.

Avdelingsutvalget for fabrikkene har en tilsvarende sammensetning. Formann i dette utvalget er nå o.ing. Arnfinn Johnsen.

Formennene i Montørklubben og Verkstedklubben er selvskrevne som representanter i de respektive avdelingsutvalg. De ansattes representanter for øvrig er under særskilt valg innen avdelingene annet hvert år.

På møtet i april behandlet Bedriftsutvalget bl. a. forslagsordningen og eventuell bedriftslegeordning ved S/T.

Det ble videre orientert om sammensetningen av Siemens-Schuckertwerke, Siemens & Halske og Siemens Reiniger til Haus Siemens, dessuten kontrakten med Alnor, den store aluminiumsfabrikk som skal reises på Karmøy.

Ellers blir det opplyst at det også ved kommende

årsskifte blir holdt et informasjonsmøte for alle ansatte ved S/T.

Vi håper på et godt samarbeid med de respektive utvalg slik at avisens lesere kan holdes så godt orientert som mulig.

Meddelelse fra Siemenslaget

I forbindelse med de årlige arrangementer rundt jule- og nyttårstider, meddeles følgende:

1. Barnekomedien på Trøndelag Teater er ikke fastlagt, men vil som tidligere år bli lagt til mellomjulen.

Vi ber alle være oppmerksom på dette og holde seg à jour med oppslagstavlene.

Dette kan ikke fastlegges før få dager før jul.

2. Barnejuletreffet holdes på Prinsen Hotell søndag 15. jan. kl. 15.30. Ingen påmelding.

3. Årsfest holdes på Prinsen Hotell lørdag 28. januar kl. 19.00. Påmelding til BA eller på lister, som blir sendt rundt innen 16. januar.

FOTBALL

Fotballsesongen for Siemenslaget Trondheim har i år vært meget oppløftende.

Vi startet vår sesong med uavgjort kamp, men siden ble det bare seire inntil en «sikker» kamp til vår fordel endte med uavgjort. Det ble opptakten til en spennende sluttstrid mellom Siemenslaget og Sporten, da begge lag sto à poeng, men bunnlaget Marienborg ville det anderledes med Sporten og maktet uavgjort kamp.

Vi spilte årets kamp mot Stålsmith og vant og ble derved 1. div.-mester, avd. A.

Finalekampen mot Ranheim, mester i avd. B, endte i Ranheims favør på et omdiskutert straffespark, hvor resultatet ble 1—0, men tross alt har sesongen 66 vært oppløftende for oss, og vi har allerede startet treningen for 67 med håp om nye seire og triumfer.

A. Hegstad

HELSESPORT

★

Siemenslagets helsesportutvalg har i år hatt to oppgaver: Å holde ved like bedriftsgymnastikken og å søke å øke interessen for idrettsmerkeprøven.

Til bedriftsgymnastikken er å si at den på de fleste avdelinger nå har vist seg å ha gått inn som en vane og hvor det er full oppstilling. Det var nettopp dette som var hensikten. Det skal gå inn i den daglige hygiene og være like selvfølgelig og nødvendig som å pusse tenner. Men en del avhenger her av instruktøren, og her har vi sørget for å ha flest mulig reserver som kan ta over i tilfelle sykdom eller ved annet fravær.

Dette er i grunnen første året Siemenslaget har aktivisert noe spesielt for idrettsmerkeprøven og det ble ikke så mange merkedeltakere i år, men av de som prøvde, greide ca. 80 prosent kravene. Med en så ung stab som vi har i Trondheim, håper vi at vi til neste år skal kunne mangedoble antallet deltakere. Våre krav er ikke beskjedne. Vi skal ha statuetten. Før jeg satte meg inn i reglene for dette, anså jeg denne utmerkelse helt utenfor min rekkevidde, men det er ikke så håpløst og vanskelig som man skulle tro. De fleste har tatt idrettsmerket i bronse i ung alder, enten i militæret eller annet sted. Som sagt, har man idrettsmerket i bronse, får man det i sølv med en gang hvis man har fylt tredve. Videre er da kravet at man må ha det i gull flere ganger etter fylte 35 år for å få idrettsmerkestatuetten. Dette er vel å merke uten at kravene i de forskjellige grener er skjerpet. Selvfølgelig blir man eldre og tyngre i sessen, men ved en noenlunde sunn levemåte og et passe vedlikehold av kroppen, skulle dette ikke være så helt uoverkommelig. ¹

Det er muligheter også i vinterhalvåret 1966/67 til å trene, nemlig på:

Lilleby skole for damer hver onsdag kl. 18—19.30.

Det drives vanlig gymnastikk og avsluttes med spesialtrening i håndball. Vi har fast trener.

Ringve skole for herrer hver fredag kl. 19.30—21.

Vanlig gymnastikk, kondisjonstrening og spesialtrening i fotball. Vi har fast trener.

Kalvskinnet skole for herrer hver tirsdag kl. 18—19.30. Vanlig gymnastikk, kondisjonstrening og spesialtrening i håndball. Vi har fast trener.

Svømmehallen for damer og herrer hver onsdag kl. 21—22.

KEG

VÅRE FERIESTEDER

Hytta ved Reisvatn i Trollheimen. Ca. 900 m o.h.

Siemenslagets feriesteder har nå vært i bruk fra juni 1966 og vi begynner nå å danne oss et bilde av behovet for en slik ordning. Med en sommer- og en høstsesong bak oss, må vi kunne si at behovet er til stede, skal man dømme etter interessen. Helt til nå i skrivende stund, ultimo oktober, kan man si at hyttene har vært 100 prosent besøkt. Vi hadde delt opp sesongen i to. I sommer-månedene for ukeleie og i høstmånedene for weekend-leie.

Såvidt meg bekjent har det også bare vært godord å høre om de feriesteder som ble valgt. Foreløpig må man imidlertid si at sjøhytten ved Snillfjorden har vært mest etterspurt. Men den har kanskje også nå hatt sin høysesong, slik at interessen nå vil svinge mer over til de to fjellhyttene. De to sistnevnte er mer typisk for vinteren og våren med ypperlig skiterreng.

Den ene, som ligger i nordenden av Trollheimen, er spesielt godt utrustet i så måte. Hyttene leies på årsbasis og leieforholdet kan fritt sies opp både av leier og utleier. At utleieren vil si opp forholdet, regner vi som meget lite sannsynlig, da han er sikret en fast inntekt på hytten i året, uavhengig av vær og andre forhold, samtidig som han da slipper å administrere utleie. På den andre siden står det oss fritt å velge om vi vil prøve noe annet sted hvis interessen er dalende eller liten.

Systemet er greit og fritar de i Siemenslaget for det store økonomiske ansvar som et feriested som var kjøpt og leiet av laget ville medføre.

Når det gjelder den videre utvikling om feriestedene, så er det selvsagt for tidlig å si noen ting om dette, men man skulle tro at det vil gå. I hvert fall er det nå klart at det bare er de ansatte i Trondheim som til syvende og sist vil avgjøre dette.

KEG

ORIENTERINGSGRUPPEN

Orienteringssesongen er forbi og vi kan se tilbake på en sesong med 17 løp og mange gode resultater, trass i at deltakelsen i år ikke har vært så stor som før om årene. Dette skyldes vesentlig at Siemenslaget i år også har stått for arrangementene av kretsens O-løp, og en del av våre sterkeste O-løpere har derfor måttet stille sine krefter til rådighet der.

Det tradisjonelle Siemens-mesterskap ble avviklet den 10.9. under fine forhold og med en løype på 6.5 km. Siemensmester ble i år

Odd Brustad

med tiden 1 time, 18 min., 5 sek. Han var fem sekunder foran Ræstad, så noen mangel på konkurranse var det ikke. Han får dermed sin første aksje i vandrepokalen, som må vinnes tre ganger. I denne pokalen har tidligere Ræstad og Hagseth ett napp hver.

Fra B.I.K.-orientering må vi også ta med noen gode resultater som Siemens-løperne har oppnådd.

Sture Eide ble premiert som den mest ivrige deltaker av samtlige løpere gjennom sesongen. Dessuten ble han premiert som den flinkeste løper med de beste resultater i klasse III (35—42 år).

Under årets budstikkeløp stilte Siemenslaget med 4 stafettlag à 3 løpere, og det så meget spennende ut da en ved første veksling hadde tre Siemenslag først. Sluttresultatet ble ikke riktig så godt, men seieren gikk til Siemens 1.lag med løperne Odd Brustad, Agnar Ræstad og Egil Berg.

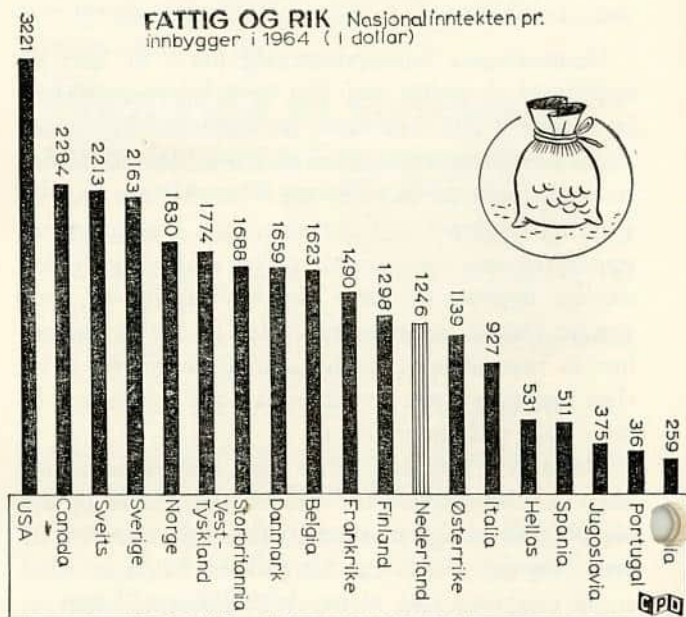
De andre Siemens-lagene ble henholdsvis nr. 4, 7 og 8.

Siemenslaget skal også til neste år stå for B.I.K. O-løp, men da vil det dessuten bli arrangert interne løp for Siemens, slik som før om årene. Vi håper at vi på den måten kan få med enda flere ut i skog og mark, under mottoet «UT I DET FRI — PÅ TVERS AV ALLFARVEIEN».

Ha.

Forskjellen i rikdom mellom Nord-Amerika og Europa

FATTIG OG RIK Nasjonalinntekten pr. innbygger i 1964 (i dollar)

Norge er det femte «rikeste» landet, fremgår det av tabellen, som jevnfører nasjonalinntektene delt på innbyggertall i Europa og Nord-Amerika. USA er overlegent landet med størst gjennomsnittlig inntekt, den årlige inntekt pr. innbygger er 3221 dollar. Det «fattigste» landet i denne statistikken er Tyrkia, hvor inntekten pr. innbygger bare var 259 dollar i 1964. Forskjellen er altså enorm. I Asia og Afrika fins land hvor inntekten pr. innbygger bare er 50—70 dollar året!

HÅNDBALL

En sesong vi har all grunn til å være fornøyd med er nå nettopp avsluttet.

Herrer

I innendørsserien i år har vi på 13 kamper vunnet 11, spilt uavgjort 1 og tapt 1, og det holdt til en 3. plass i serien. Dette er altså i 1. divisjon, innendørs.

I utendørssesongen i år gikk det også bra med 4 serier på rad, men så røynt det på med mannskap. P.g.a. sykdom o.l. måtte vi i avgjørende kamper spille med redusert lag. Dette førte til at vi tapte viktige poeng, men allikevel berget vi 3. plassen sammenlagt også her.

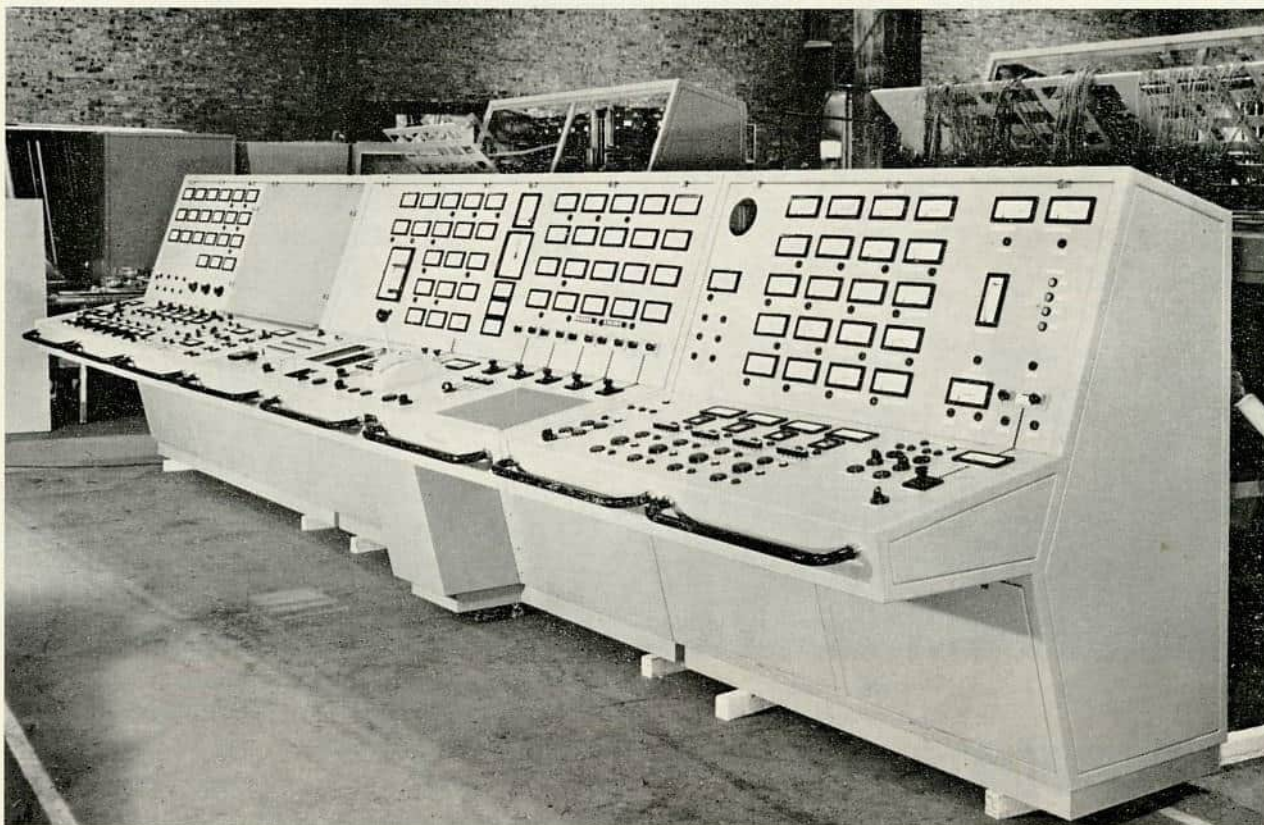
Damer

Etter å ha slitt en tid med å skaffe nok damer til laget, ser nå situasjonen vesentlig lysere ut. Laget ligger et stykke nede på tabellen, men går nå sterkt inn for å rehabilitere seg.

KEG

Siv. ing. Einar Næss:

SKIPSAUTOMATIKK TIL JAPAN

Kontrollpult klar til forsendelse fra Siemens Trondheim.

Mange av våre medarbeidere har nok ofte støtt på navnet Ishikawajima-Harima Heavy Industries Co. Ltd., eller IHI som er den daglige forkortelse. IHI er et av Japans store industrikonserner. Blant de mange fabrikker og verker har de også fem skipsverft, hvorav Aioi Shipyard har verdensrekord i sjøsatt tonnasje pr. år.

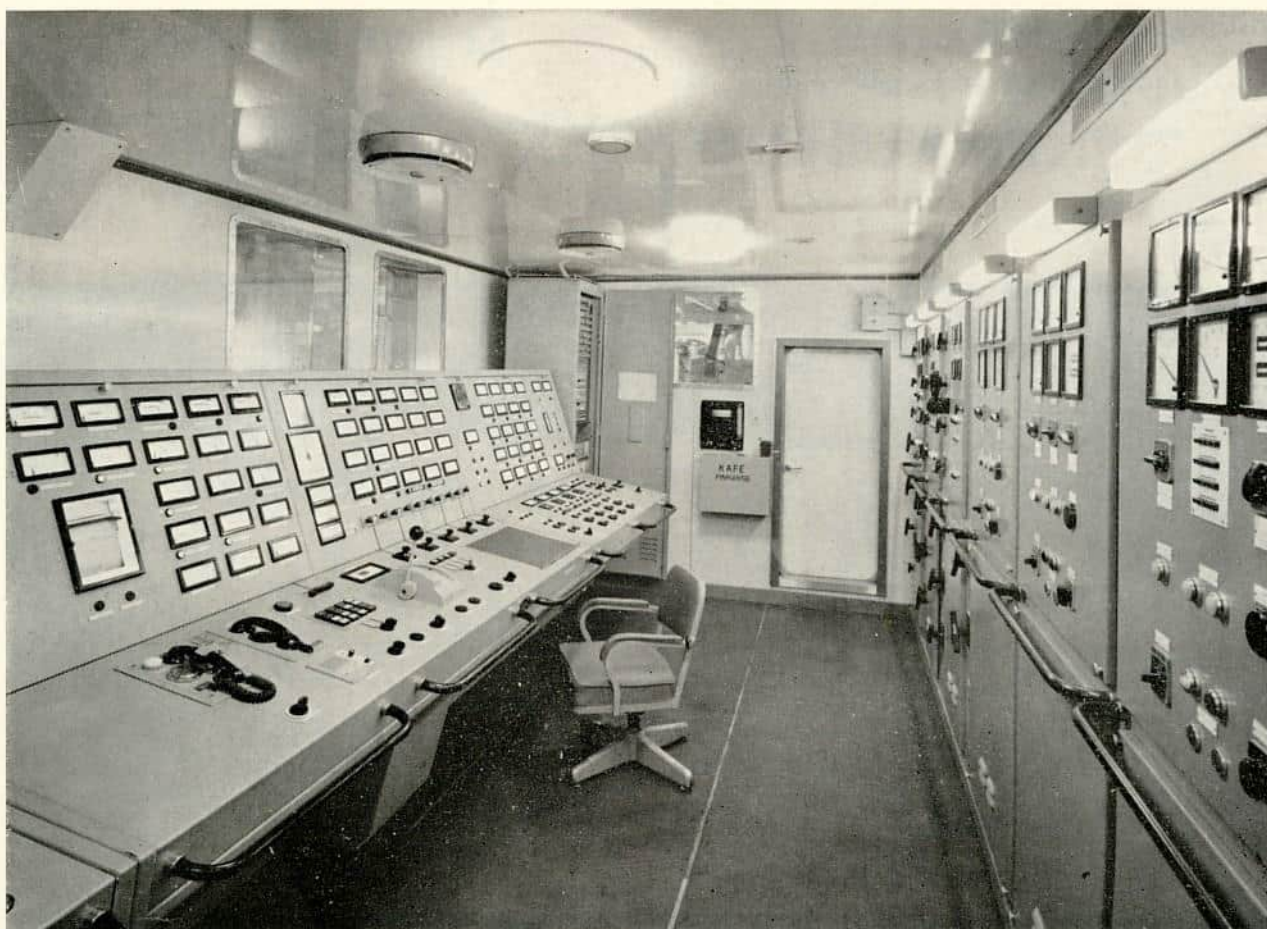
Japan er i dag den største leverandør av tonnasje til verdensflåten, og Norge er en av de største avtagerne. Men mye utstyr leveres også fra Norge til de båtene som bygges for norsk regning.

Til åtte bulkbåter som bygges ved IHI, Nagoya Shipyard for interessentselskapet Bulkhandling, har Siemens Norge levert alt vesentlig av elektrisk materiell. Båtene er på 18 050 t.dw., og leveres til rederiene T. Klaveness, P. Meyer, H. Gill-Johannesen og Hj. Røed. Den første av disse båter, M/S «Finna» ble levert en av de siste dagene i februar dette år. Siden leveres en båt hver tredje måned.

Båtene er i høy grad automatisert og rasjonalisert, og den mest interessante del av vår leveranse har uten tvil vært fjernstyringsutstyr for hovedmaskin og kontrollpult med tilhørende utstyr for overvåking av fremdrifts- og hjelpemaskineri.

Ved hjelp av fjernstyringen kan vakthavende offiser på broen kontrollere hovedmaskinens hastighet og dreieretning uten at maskinisten griper inn. Tidligere benyttet man maskintelegraf, idet det fra broen ble gitt ordre om ønsket hastighet. Vakthavende maskinist kvitterte for ordren på sin maskintelegraf, og foretok så de nødvendige manuelle operasjoner på motorens ventiler og betjeningsspaker. Alle disse operasjoner er her overlatt til fjernstyringsautomatikken.

«Hovedkomponenten» i fjernstyringsautomatikken er en «hjerne» bygget opp av halvlederkomponenter i Simatic N systemet. Denne «roboten» bearbeider kommandoen fra broen og foretar de nød-

Kontrollrommet på M/S «FINNA». Til venstre kontrollpult, og fjernstyrings-«roboten» i bakgrunnen. Til høyre hoved-tavlen.

vendige operasjoner som maskinistene før måtte utføre manuelt. Den styrer om kamakselen, gir startluft, og sørger for riktig omdreiningstall. Hovedmotoren er båtens «hjerne». Den er viktig for båtens fremdrift og sikkerhet, og må behandles riktig og effektivt, og dette kan moderne teknikk beherske bedre enn mennesket.

Men vi kan ennå ikke sette mennesket helt ut av funksjon. Vi trenger fremdeles dyktige maskinister som holder utstyret ved like, og som kan gripe inn i en nødssituasjon. Det er ennå ingen båter som seiler uten maskinkyndig personale ombord. Maskinistene må få sine informasjonen om maskineriets tilstand, og de må raskt kunne gripe inn om nødvendig. De nødvendige informasjonen vil han her få

overført til kontrollpulten som er plassert i et spesielt kontrollrom i maskinrommet. Instrumentene her viser trykk og temperatur for hovedmotor og hjelpemaskineri, nivå for olje- og vanntanker. Løpe-lamper viser hvilke motorer som går, og skulle trykk eller temperaturer nå farlige verdier, vil dette tilkjennegis ved akustisk alarm og alarm-lamper som spesifiserer feilen.

En moderne båt har et innholdsrikt og komplisert maskinrom. Dette gjenspeiler seg i kontrollpulten. Ved vårt verksted i Trondheim går det med ca. 8 km ledning til forlegning av en komplett pult, og det er vel 1200 utførte rekkeklemmer for tilkobling av ca. 500 kabler.

**Stoff til neste nummer av avisen må sendes redaksjonen innen
25. januar 1967. Innleveringsfristen må overholdes!**

Kanarifuglen

Ella Ringi

Vår seniordirektør F. Heyerdahl har sendt oss følgende lille historie:

Da jeg for mange år siden var direktør for vårt selskap, hadde telefonanlegget her i byen en bi-stasjon på Briskeby. Denne stasjonen ble glimrende betjent av en dame som fikk oppnavnet «Kanarifuglen» fordi hun hadde slik lys, vennlig og kvidrende stemme. Hennes borgerlige navn var pussig nok frøken Ringi.

Hun var ualminnelig godt likt og jeg tenkte at det ville være et funn om vi kunne få henne som telefondame til oss. Da jeg kjente henne godt fra mange telefonsamtaler over bistasjonen Briskeby, ringte jeg til henne og spurte om hun kunne tenke seg å komme over til oss, og med sin lyse kvidrende stemme svarte hun, at det ville hun da gjerne.

Så kom altså «Kanarifuglen» til Siemens og vi fikk en telefonbetjening som det gikk frasagn om. Ikke alene var hun elskverdig mot våre telefonkunder, men hun var alltid flink til å sette vedkommende kunder til de rette steder i vårt firma. Alle trodde at hun var ganske ung; således også vår direktør Osten i Bergen, som ved et besøk i Oslo gjerne ville få hilse på «Kanarifuglen» for å komplimentere henne. Han ble meget forbauset over å høre at hun om kort tid ville nå aldersgrensen. Men jeg tror å huske at vi ba henne om å bevilge oss en «æresrunde».

En god telefonbetjening er et firmas beste visittkort utadtil. Det motsatte er til stor ergrelse og til skade for vedkommende firma.

La meg slutte denne lille solstrålefortelling med en hilsen og hyldest til Siemens-husets nåværende Kanarifugler!

F. Heyerdahl

Gratulerer!

Siemens seriemester for 1966

Elektromontørenes Forening i Oslo har arrangert fotballserie for medlemmer fra bedriftene.

Kampene startet i mai og avsluttet i sept. 1966.

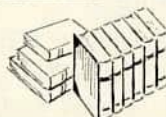
Det var anmeldt 13 lag, 9 startet og deltok i alle kampene.

Resultatet ble at Siemens-laget ble seriemester for 1966 med Ing. Thomassen's lag på 2. plass.

Resultatlisten ble følgende:

Lag:	S.	V.	U.	T.	Poeng
Siemens	8	8	0	0	16
Thomassen	8	6	0	2	12
Andresen & Co.	8	4	2	2	10
Sjong	8	2	4	2	8
Nebb, Oslo	8	2	3	3	7
A. G. Johansen	8	3	0	5	6
Erl. Storm	8	1	3	4	5
S.T.K., inst.	8	2	0	5	4
U.S.B.	8	1	2	5	4

Erik Skogen og Klaus Lefdal måtte trekke sine lag på grunn av mangel på folk.

BIBLIOTEKET

- DK 41 Tysk-Svenskt Elteknisk Facklexikon.
- DK 41 Svensk-Tyskt Elteknisk Facklexikon.
- DK 621.399 Silicium als Halbleiter, Rudolf Rost.
- DK 658.3 Personalplanering, Arne Cox, Personaladministrativa Rådet.
- DK 621.317 Digitale Messtechnik, Eine Einführung, Borneki/Dittmann.
- DK 621.399 Laser-Lichtverstärker und -Oszillatoren, Dr. Dieth Röss.
- DK 657. Bedriftsøkonomi, Odd Johnsen.
- DK 621.393 Handbuch der angewandten Impulstechnik, Dr. Helmut Röschlau.
- DK 621.317 Messen, Regeln und Steuern in der Lüftungs- und Klimatechnik.
- DK 41 Supplement till tysk-svenskt Elteknisk Facklexikon. Svenska Siemens A/B.
- DK 621.3 AEG-Hilfsbuch, 1965.
- DK 621.385.8 Einführung in die Elektronenmikroskopie.
- DK 621.399 Analysis and Design of Transistor Circuits.
- DK 658 Elektronisk databehandling, Leif H. Skare.

Bermuda — et ferieparadis

Tekst og fotos: Ing. Dyre W. Halse

I dag er Bermuda sammen med Bahamaøyene og øyene i det karibiske hav de mest attraktive feriesteder for dollarturistene, dvs. amerikanere og kanadiere. Idealtemperaturer og luksushoteller (fig. 1) frister folk til å feriere — og nygifte til å oppleve sin «honeymoon» — i en gudsbenådet natur fra september og utover. Prisnivået for denne vinterlige lykksaligheten ligger foreløpig så alt for høyt for den alminnelige, europeiske lønsmottaker til at drømmen om en tropeferie kan bli en realitet. Utenom høysesongen i desember—mars ligger prisene på et mer fornuftig nivå, og ikke særlig mye i overkant av hva som forlanges i Europa. Det er derfor mulig at den skandinaviske turiststrømmen vil vende seg fra Middelhavslandene til Bermuda, Jamaica og andre forlokkende steder, når kjempejetfly om få år kan besørge transporten på 3—4 timer og til mer moderate billettpriser.

Bermuda er en britisk kronkoloni som er oppkalt etter spanjeren Juan de Bermudez, som i 1515 oppdaget den. Øygruppen, med til dels forrevent kystlinje, er dannet av korallrev, og disse er de nordligste som forefinnes. På vanlige atlaskart er ikke Bermuda levnet plass nesten som en prikk en gang, bare havneangivelsen viser at kolonien ligger i Vest-Atlanteren, ca. 1200 km sydøst for New York. Men så er da totalarealet heller ikke større enn 57 km². Innbyggerne, som for ca. 60 prosents

vedkommende er etterkommere fra negerslavene, utgjør i alt 45 tusen, men i turistsesongen er det ikke ualminnelig at øyene invaderes av det dobbelte antall besøkende. Befolkningen for øvrig består av briter, amerikanere og portugisere, men også noen få norske fastboende. Portugiserne er kjent som ualminnelig dyktige gartnere og jordbrukere, men også som flinke fiskere (fig. 2).

Bermudianerne lever nok hovedsakelig av turismen, men eksporterer dog — om enn i beskjeden målestokk — farmasøytiske produkter, parfyme og blomster. Det daglige livsbehov må for en vesentlig del dekkes av import, når unntas grønnsaker (de fineste løkarter som er å oppdrive), alle typer citrusfrukter, bananer (en mindre og mer velsmakende sort enn de vi er vant med), egg og melk, der forbruket dekkes gjennom egenproduksjon. Med fisk er man selvsagt dekket fra havet, men fiske-sortene er ikke så velsmakende som de vi er vant med i Norge. (fig. 3).

Mens jeg allikevel oppholdt meg i den vestlige hemisfære var det naturlig — etter å ha mottatt en gledelig invitasjon fra slektninger på Bermuda — å ta avstikkeren dit som en verdig avslutning på ferien etter et meget interessant opphold i U.S.A. Da dagen for avreisen endelig opprant, var høstværet kommet for alvor i New York som avløsning på en herlig varmeperiode. En iskald oktobervind

Fig. 1. Det moderne Carlton Beach Hotel.

Fig. 2. En fisker klar til å dra ut.

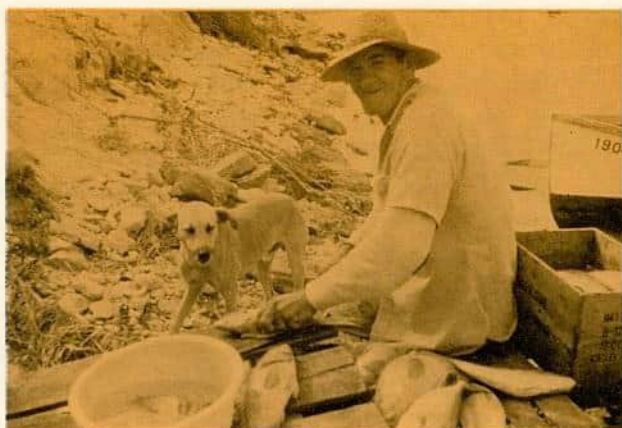

Fig. 3. Portugiseren sløyer fangsten sin.

strøk over Kennedy International Airport og gjorde en mer oppsatt på å komme seg ombord i jetflyet fra Eastern Airlines som på kort tid skulle bringe forventningsfulle passasjerer til subtropisk klima. «Romferden» forløp endog så raskt at man med nød og neppe greide å sette til livs en iskald longdrink, mens turistbrosjyrer om Bermuda ble nøye studert. Etter knappe 90 minutters reise kunne konturene av Bermuda skimtes gjennom en lett tåkedis. Flyplassen i St. George ligger kloss inntil den store, amerikanske flybasen, Kindley, der trafikken var så stor at vi måtte kretse rundt plassen flere ganger før flyet fikk landingstillatelse.

Apropos Kindley, så ble den laget i 1940 etter den reneste Schönberg-Erkenoppskrift — for å holde seg til avisen «Bermuda Skyline» som ved 25 års jubileet i 1965 skrev: «Ta en del øyer, fire mudringsapparater og noen tusen anleggsarbeidere. Miks dette sammen, og i løpet av 12 måneder er et kjempeareal sammenføyet av over 20 millioner m³ fyllmasse!» Foruten denne basen har U.S.A. en stor marinebase på den andre siden av øygruppen, der også Royal Navys Atlanterhavsflotilje har anløpsrett. U.S.A. leide i 1940 basene på Bermuda for 99 år og har deretter overtatt forsvaret på en til-

Fig. 5. Bermudianske hustype.

synelatende effektiv måte, noe det store oppbudet av både materiell og personell vitnet om.

Men tilbake til flyet der en intens, fuktig varme slo oss imøte da kabindøren ble åpnet og vi skulle begi oss inn til pass- og tollkontroll. Det var ikke fritt for at en lettere påkledning var høyst aktuelt og alle på flyplassen — både sivile og tjenestemenn var da iført de karakteristiske Bermudashorts og kortermet linskjorte. Som hodeplagg tjente tropeshjelm eller vidbremmet stråhatt med hattebånd i gilde farver.

Etter en hjertelig velkomst, og overbringelse av hilsninger hjemmefra, ble kursen satt mot St. George, der jeg skulle bo under oppholdet. Turen foregikk i en åpen bil med et luftig markisetak, en praktisk innretning som naturligvis er ukjent i Europa. På Bermuda er det venstrekjøring, smale asfaltveier og rigorøse fartsbestemmelser som begrenser høyeste tillatte hastigheter til 35 km på landevei og 25 km i byer! Og stakkars den bilist som overskrider disse hastigheter selv bare med 2—3 km/h (her godkjennes ingen margin), han blir snart avslørt av permanent oppsatte radarposter. Det rent spissborgerlige, britiske øysamfunn belønner ikke bare forseelsen med bot; nei fartssynderen blir

Fig. 4. Gapestokkene på torvet i St. George.

Fig. 6. Parkanlegg i St. George.

også uthengt med fullt navn i avisene og får dermed sin fremtidige karriere mer eller mindre spolert — etter hva man fortalte meg. En mer sympatisk reaksjon ville det være i stedet å benytte de gamle gapestokkene i St. George et par timer i verste solsteken (fig. 4).

Bebyggelsen på Bermuda er oppført i spansk kolonistil, solide murhus (fig. 5) som greier å motstå de årvisse orkaners herjinger. Husene er som regel malt i diskrete pastellfarver som sammen med vegetasjonens farveprakt og det blågrønne havet, gir usedvanlig flotte motiver for colourslides.

St. George har den eldste bosetning, og er tidligere hovedstad og residens for guvernøren. Fra mitt vindu hadde jeg utsikt mot en praktfull park (fig. 6) med gravsted og bauta over kaptein Somers, som i 1684 annekterte Bermuda for den britiske krone — etter å ha landet på det sted fortet St. Catherine (fig. 7) nå ligger. En av de store øyene, Somerset er for øvrig oppkalt etter ham. Parken inneholdt ellers høye kokospalmer, banantrær, blomstrende oleandere og mangfoldige, tropiske blomsterarter. Øyene er heldigvis fri for slanger og andre giftkryp, men av og til kan man slumpe på kameleoner som kamuflerer seg med samme farve som underlaget. De er på størrelse med samt ligner våre firfiser og er helt harmløse. De virkelige rovdyr lurar i havet, der det vrirler av hai, sverdfisk og barracudaen — en forferdelig røver som finhakker alle som er så uheldig å komme i veien for den. Derfor er vannskisporten umulig å dyrke, men til gjengjeld har turistene en stor adspredelse med stangfiske på havet fra motorkryssere.

Klimaet på Bermuda er betegnet som halvtropisk med en årlig middeltemperatur på omkring 71° Fahrenheit (tilsv. 22°C). Forskjellen mellom varmeste måned er 104°F (39°C) og for kaldeste 10°C . Selv om temperaturen ikke er så plagsom i oktober, så kunne den av og til bli ganske sjenerende for en nordboer, særlig bidro den fuktige varmen til dårlig nattesøvn. Dagstemperaturen kunne en dag være 33°C , en annen dag ned i 26° og da var det endog høyere temperatur i sjøen, ca. 28°C . Varmen unngikk man best ved å tilbringe storparten av dagen på badestranden med sporadiske svømmeturer i det ramsalte, krystallklare havet. Deretter legge seg i den snehvite sanden under strandparasollen og nyte en svalende sjøbris. Undertiden ble det anledning til å slå av en prat med de nærmeste naboene på stranden, der det også befant seg mye «småpent» (fig. 8). Som en ytterligere avveksling var det ikke lang vei bort til fort St. Catherine og beundre museet som er innredet i de kjølige kasemattene, der også kopier av de britiske

Fig. 7. Utsikt til fort St. Catherine.

Fig. 8. Sympatiske naboer på stranden.

Fig. 9. Tidligere militær-«caverne», nå restaurasjon.

Fig. 10. Trafikkonstabel i aksjon.

kronregalier har en fremtredende plass. Vis à vis fortet lå en paviljong med bar, hvor en velkrydret «Bloody Mary» kunne bidra til å lyse opp tilværelsen ennå et hakk. Tilbakeveien inn til byen benyttet jeg vanligvis til å stille sulten i en tidligere engelsk bunker av anselige dimensjoner, som nå er ominnredet til en flott restaurant med bar og dansesal (fig. 9). Lettere mat var å foretrekke i varmen, gjerne en utsøkt skalldyrsrett med avkjølt hvitvin til eller bare en sandwich og iskaldt øl (fra — Ringnes, Oslo, Norway!) som naturligvis gjorde underverker.

Bermuda er ikke større enn at man godt kan befare øyene, selv med høyeste tillatte «sneglefart», på fem kvarter. Det var derfor ikke så vanskelig å rekke over de severdigheter man har der, som alle interessante bygninger, en liten, men representativ zoologisk have, et velutstyrt statsbibliotek og en parfymefabrikk m. v. Men størsteparten av tiden gikk vel med til å studere de forskjellige folkeslag, deres vaner samt å slå av en prat. Majoriteten av befolkningen er som tidligere nevnt negre, med et relativt stort innslag av mulatter og kreoler, og negrene virker stoltere og driftigere enn sine frender i U.S.A. Men så har de også full likestilling. Velstanden ligger på et høyt nivå og tegn til slum finnes ikke. Britene kan ikke bare holde streng disiplin og orden, men de har med menneskelige reformer eliminert enhver mulighet for raseuro. Politiet er rekruttert fra alle folkegrupper og opptrer i de samme kasketter som sine kolleger, bobbiesene i London, som jo er praktiske i solsteken (fig. 10).

Hovedstaden heter Hamilton (fig. 11) har 4.5 tusen innbyggere og ligger i øygruppens naturlige sentrum. De mest representative bygninger er katedralen (fig. 12) og parlamentsbygningen (fig. 13) sees på lang avstand som landemerker fra sjøsiden. Fra parlamentsbygningen administrerer generalguvernøren av H. M. the Queens nåde, assistert av

Fig. 11. Hamilton på avstand.

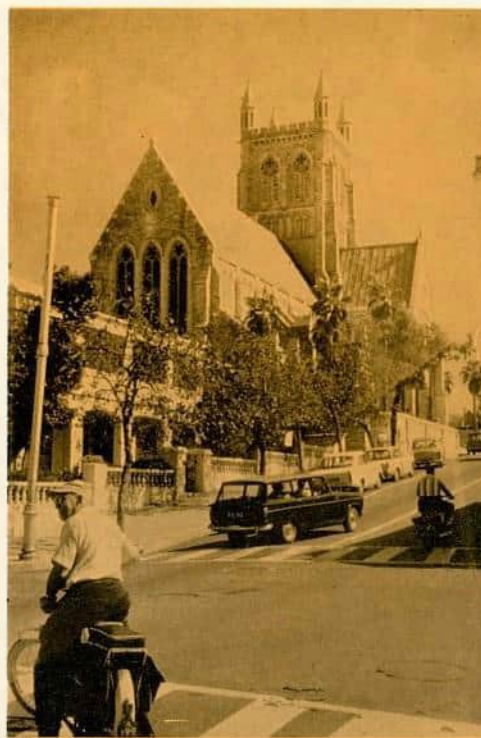

Fig. 12. Katedralen i Hamilton.

Executive Council. Parlamentet består av det såkalte Legislative Council utnevnt av dronningen og House of Assembly som med sine 36 medlemmer er det eldste i Commonwealth, utenfor Storbritannia.

Hamilton er også en viktig havneby med ganske hyppige besøk av norske lastebåter og det hender at norske orlogsfartøyer er på besøk (NATO-øvelser), hvilket er et populært innslag, særlig for den norske koloni. Også seilspporten bringer nordmenn til de berømte regattaene som arrangeres her. Således oppdaget jeg allerede første dag i St. George en norsk havseiler, riktignok registrert som «Den lille havfrue» fra New York, men med en Oslo-reder som eier (fig. 14).

Det ble også anledning til shopping, men prisnivået er minst like høyt som i Norge. Under streiftog i butikkene kom jeg i kontakt med både et tysk og et østerriksk innslag av ekspeditriser. Disse var foruten andre europeere kommet til Bermuda gjennom giftemål eller immigrasjon, og som varmen til tross — har funnet seg godt til rette. Levestandarden er som nevnt meget høy, og dette gir seg utslag i prisene. Spirituosa f. eks. er både her og i Statene omtrent like dyrt som på Polet hjemmet. På de amerikanske baser derimot selges alle mulige originalmerker tollfritt til enhetsprisen 1,10 dollar! I det hele tatt har amerikanerne innrettet seg godt på sine baser, sikret seg et lavt prisnivå i sine supermarkeder der alt mellom synåler og privatfly kan fås kjøpt. Amerikanerne på Bermuda har også egne

Fig. 13. Parlamentsbygningen.

Fig. 14. Norskeid havseiler under USA-flagg.

kinoer og velferdshus, og klubblivet dyrkes iherdig med regelmessige arrangementer for både de sivile og de militære. Selv hadde jeg gleden å bli invitert et par ganger og var behagelig overrasket over den hyggelige og gjestfrie atmosfæren, og ikke minst over også å treffe skandinaver som tjenestegjorde som flyvere.

Om jeg var forskånet fra å oppleve de beryktede orkaner som går over Bermuda, så fikk jeg dog være vitne til et veritabelt uvær. Et typisk tordenvær av uhyggelig intensitet avløste den trykkende ettermiddagstemperaturen og sørget for de berømmelige, tropiske regn-sluser ble vidåpnet. I den timen stormen varte fosset det sikkert ned mer nedbør enn vi fikk i Oslo i hele sommer. Regnet er imidlertid velkomment her og blir samlet i sisterner ettersom det

ikke finnes andre drikkevannskilder på øygruppen.

Veritable lyn avløste hverandre i alle horisontens retninger og spredte en eim av ozonmettet, herlig gjennomrenset luft. Uværet var ikke før forsvunnet vestover før en ny naturopplevelse dukket opp og nesten tok pusten fra en; tropenes solnedgang som spilte en farvesymfoni på forrevne skyer med et og annet lyn som kontrapunkt i det fjerne. Nye farver kom oss imøte de nærmeste timene på Bermuda, ildfluer i skumringen, månesølv på dønnin-gene fra havet, soloppgangens skjære pasteller og tropefloraen omkranset av den hvite sandstranden.

En ukes opphold her var nesten virkeliggjørelsen av alle ens drømmer om paradiset på jorden, fritt og langt borte fra det stressbefordrende miljø i den gamle verden!

Gud skapte kvinnen bare for å temme mannen.

Man skal lære seg selv å kjenne og så håpe at andre ikke gjør det.

Hver morgen kommer dagen med nye gleder, nye muligheter. Og hver aften opplever du det samme: at du ikke utnyttet dem slik du burde.

Fjernsynet er tyggegummi for øynene.

Det finnes mange måter å hevde seg på. Man kan gjøre det ved å yte en innsats. Man kan også gjøre det ved å redusere sine medmennesker.

Kvinner under 20 år som søker en mann, spør: «Hvordan er han?» Mellom 20 og 40 spør de: «Hva er han?» Og over 40: «Hvor er han?»

Menneskenes oppgave er i første rekke å holde orden på de små ting i livet. Det store i tilværelsen er noe som i vesentlig grad skjer uten vår medvirkning.

Dr. med. Henrik Seyffarth:

Jeg må finne mitt gamle jeg

Den overanstrengte forretningsmann

Leseren kjenner sikkert et eller flere eksempler på at arbeidspress har fremkalt nervøst betingede sykdommer. En forretningsmann beskrev sin sykehistorie slik:

«Jeg er 45 år, gift og har 3 barn. Helt til for et par år siden hadde jeg «ikke vært syk en dag». Jeg var fysisk sett ganske hard, og av gemytt balansert og rolig. De fysiske plager som jeg nå har, kan jeg oppsummere slik: Jeg har støtt murrende smerter i venstre side av brystet og oppover mot armhulen, og føler en gang i mellom et *kraftig stikk i venstre side av bryst eller rygg*.

Nå og da føler jeg en boblende eller rumlende bevegelse inne i brystet, eller en kald iling eller noen uregelmessige bankinger som jeg av og til kan kjenne ved å legge hånden mot ribbenene. Disse «anfallene» etterfølges gjerne av en matthetsfølelse, ubehag og engstelse.

Smertene i brystet kommer like ofte når jeg er i ro som når jeg beveger meg. Hver dag når jeg kommer hjem, må jeg opp en bratt bakke med 150 trappetrinn. Jeg merker ikke at dette gjør noen forskjell i smertene. Men det skal liten overanstrengelse til før pulsen blir høy og kinnene hete.

Nakken er ofte *stiv og delvis øm*. Også venstre skulderparti smerter av og til.

Den hyppige *svelgingen* har jeg fremdeles. Det kjennes som om det legger seg fast noe i halsen.

I løpet av disse årene er kinnene mine blitt meget røde (hadde før en helt normal ansiktsfarge), og det «brenner» i dem mange ganger hver dag.

«Kjøttet» later til å ha blitt skropelig i bokstavelig forstand. Ur-remmen, hattekanten, armstroppene osv. setter merker som forsvinner meget langsomt.

Rett som det er legger jeg merke til et slags *pustebesvær*, en *mangel* på luft som gjør at jeg må ta et par *særlige* dype åndedrag og dette er forbundet med en ekkel tanke om at hjertet kanskje ikke tåler trykket i brystkassen. Luftmangelen opptrer så vidt jeg har kunnet iaktta, oftest ved fysiske eller psykiske påkjenninger, men også ellers. *Følelsen av ustøhet* er mest merkbar når jeg kommer ut av buss eller båt. Den opptrer ofte sammen med den ubehagelige matthetsfølelsen og gir inntrykk av at en *besvimelse* er nær. Fremdeles *vekker jeg ofte til like før jeg skal til å gli inn i søvnen* og har følelsen av at jeg holder på å dø. Jeg får lett småkink i vekryggen.

Blant de mange ubestemmelige fornemmelser jeg

har rundt om i kroppen, er også følelsen av dotter i ørene og en pirring i neseborene. I det hele merker jeg så mange rare reaksjoner at jeg ikke kjenner igjen kroppen min fra den gang jeg var frisk.

Min tilstand varierer nokså meget. Enkelte dager eller enkelte perioder på dagen kan jeg føle meg ganske bra; til andre tider kan smerter og fornemmelser bringe meg til fortvilelse.

En slags indikator på hvordan jeg befinner meg, men ikke helt pålitelig, har jeg i *håndflatene mine*. De blir ofte rødprykkede når et «anfall» nærmer seg, og står det riktig ille til, er de gjerne helt røde og kanskje *svette*.

Det er klart at denne tilstand innvirker på mitt arbeid og på familielivet. En ting er at jeg ikke klarer like mange arbeidsoppgaver som før og ikke løser dem like godt, men jeg har også inntrykk av at jeg gjør feilgrep som f. eks. uberettiget å *blåse opp relativt små problemer og feilakig redusere andre*. Konferanser klarer jeg sjelden å gjennomføre saklig og rolig. Etter 10–15 min. blir samtalen fra min side anspent og vanskelig. Dette fører ofte til uheldige resultater som jeg både før og etter samtalen er klar over kunne ha vært unngått. *I forholdet til mine underordnede* er det ikke alltid mulig for meg å bevare den *rolige, tillitsfulle atmosfære*, det blir mye mas, pirk og mer eller mindre godt skjulte bebreidelser og ergrer meg i timevis etterpå over min *feighet*. Neste gang kan jeg ri kjepphester, og vise en irritert avvisende og brutal holdning.

Mitt familieliv, som har vært godt, er etter hvert blitt merket av *irritabilitet*, oppfarenhet og holdningssvingninger. Jeg merker nå en tidligere ukjent *avstand i forholdet til min sønn*, 15 år, og dessverre gir også min kone en gang i mellom uttrykk for at vi andre ikke gjør livet lett for henne. Jeg maser og skjenner en del, og oppnår selvfølgelig ikke de tilsiktede resultater. Ved middagen føler jeg min kones granskende blick. Hun skal følge med i hvordan jeg har det i dag. Et lukket ansikt eller en sint bemerkning til en av barna, er nok til at hun synker sammen og av og til tyr til tårene.

Jeg tror ikke at hverken arbeidet eller familielivet er påført uopprettelige skader, men det står klart for meg at jeg må *forsøke å finne igjen noe av mitt gamle jeg om jeg ikke skal bli en direkte plage for mine omgivelser*.

Jeg tror selv at mistanken om og frykten for at jeg har en hjertelidelse, har influert sterkt på meg, men det er vel også sannsynlig at to års sykdom og engstelse har satt reelle spor etter seg, som det vil ta tid å fjerne. Jeg håper de kan fjernes.»

Hvorledes er det gått med forretningsmannen?

Etter at han skrev dette brev ble han behandlet med varme, massasje, avslapningsøvelser og injeksjoner med lokalbedøvelse. Han har nå ett år etter behandlingens begynnelse fått full arbeidsdag, men tar aldri ekstraarbeid. Han er nå gladere og roligere til sinn og føler seg sikrere. Rastløsheten som gjorde at han tidligere måtte gå en tur midt på dagen, er nå borte. Alle smerter er forsvunnet. Det siste som ble borte var svimmelheten som synes å henge sammen med hans spente nakkemuskler. Hver aften gjør han sine øvelser i 20—30 min., og nå kan han ikke unnvære dem. Dessuten går han ofte aftentur.

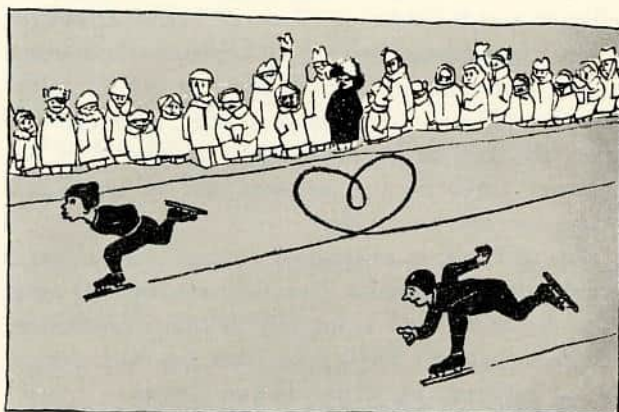
Det som fremkalte symptomene hos forretningsmannen, var kronisk nervøsitet, dvs. en sykelig tilstand i nervesystemet som medfører angst i sinnet og spenning i kroppens muskler.

— Seks år senere kan jeg skrive dette tillegg:

Denne forretningsmannen fant igjen «sitt gamle jeg» og er nå blitt en meget hyggelig mann med et rolig, behagelig vesen. Av og til merker han litt spenning i nakken eller lett matthetsfølelse. Men han går stadig til legekontroll og behandling og symptomene er aldri så sterke at de er sjenerende.

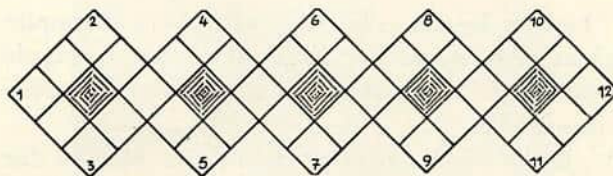
Livets Karusell

*Livet er et regnestykke,
stundom er det spøk og lykke
gamle minner, gammel gjeld.
Livet er en karusell!
Livet det er høyst forskjellig,
stundom er det høyt og hellig,
stundom er det poesi,
for livets egen melodi
er sammensatt — et potpourri
av det som var og det som kommer
høst og vinter, vår og sommer.
Årets gry og årets kveld —
det er livets karusell!*

Julens premieoppgave

Frise kryssord

AAAA B EEEEEEE GG II K LLLL MN OO
RRRRR SS UUU Ø Å

Bokstavene ovenfor skal plasseres i de tomme rutene slik at «kryssordene» blir:

Skrå oppover:

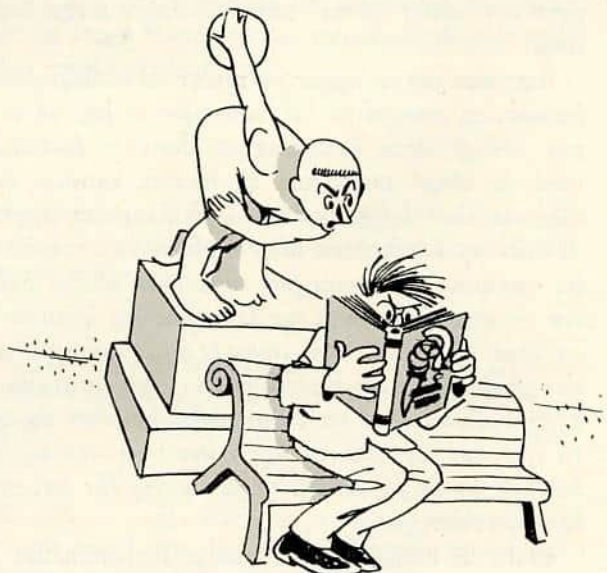
1-2 Pattedyr. 3-4 Edelsten. 5-6 Værelse 7-8 By i Norge. 9-10 På tre. 11-12 Selskap.

Skrå nedover:

1-3 Rovdyr. 2-5 Pelsdyr. 4-7 Ikke europeer. 6-9 Blomster. 8-11 Bibelsk kvinne. 10-12 Pattedyr.

Kontroller om det passer med de oppgitte 36 bokstavene! Passer det? (Det er kanskje lettest å skrive alle 36 bokstavene på lapper og sette sammen som i et puslespill! En sparer da viskelæret.)

Vi setter opp to premier for riktig løsning av ovennevnte premieoppgave. Svarene må sendes redaksjonen på medfølgende lønnsblad innen 25.1.67. Hvis flere riktige løsninger vil det bli foretatt loddtrekning.

FLOTT VERITAS NYBYGG

Lørdag den 8. oktober ble det nye bygget til Det Norske Veritas innviet i nærvær av Kongen og Kronprinsen. Huset er på 11 etasjer og to kjelleretasjer, med et samlet gulvareal, 13 975 m². Siemens Norge A/S har utført både sterk- og svakstrømsanlegget i det nye bygget. Byggets mange spesielle krav til installasjoner i laboratorier og prøvesentra har gjort dette bygg noe mer omfattende enn vanlig.

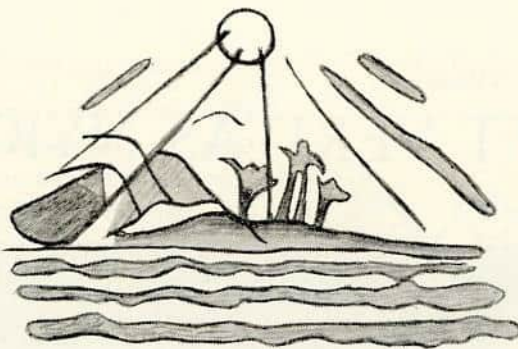
Spesiell belysning anvendes for samtlige kontorer hvor det bl. a. langs vinduene er montert 3 lysstoffrør som er koblet separat til anleggets 3 faser, hvorved en oppnår full fasekompensering og unngår lysflimring. På kontorpultene vil en oppnå en

lysstyrke på ca. 500 lumen. Armaturene er laget spesielt for Veritashuset.

Det er gått med ca. 135 000 meter ledning og kabel for alle sterkstrømsanlegg og ca. 50 000 meter for alle svakstrømsanlegg.

Spesielt kan nevnes de laboratoriemessige opplegg hvor laboratoriekoblingsskap gir, over et krysskoblings tavleanlegg, forbindelse mellom mange laboratorier og mulighet for uttak av såvel likestrøm som vekselstrøm i alle ønskede spenningsområder opp til 400 volt. Et eget omformeranlegg gir den ønskede strømart.

Veritas fører nå kontroll med 2541 skip på i alt 16.6 mill. br. tonn fra 56 land og 429 skip under bygging på til sammen 7.2 mill. br. tonn. *ek.*

Maupiti

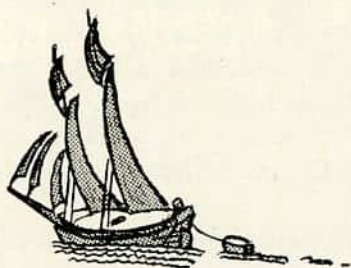
Tekst og tegninger: Kjell Sand Larsen

En soltilbeders poesifylte flukt til Sydhavets solberuste strender. Unnfanget en hutrende regnsvart novembermorgen på veien til kontoret, Elektrovarmefabrikken, Trondheim.

Fjernt fra storbyens skingrende larm
og gatenes menneskevrimmel —
flyr jeg avsted i susende slør
under Sydkorsets stjernehimmel.
Det glitrer i sjøsprøyt for baugen
der skuta havflaten pløyer —
med en leende bris fra sørøst
mot mine drømmers øyer.

Skvørseilet trekker som hester —
passaten nynner så myk og blid.
Det boblende — gurglende kjølvann —
spinner en lysende sti.
Det endeløse blå osea
ligger badet i månenes glans —
delfinene leker artister
med sprelske rundkast i dans.

Speidende langs horisonten —
søkende synsranden etter land,
skimtes i morgenrødmen
en knivskarp og takket rand.
Maupiti! Paradisøya!
Sydhavets uslepne diamant —
i gullforgylt regnbueinnfatning
det skjønneste sted jeg fant.

Nå står jeg inn i lagunen —
brenningen tordnende bruser
og oppe i palmenes kroner
den milde passatvinden suser.
Som et belte av safirer og smaragder
det glitrer i sjøen oppunder land.
Se — gylne jenter danser
på den skinnende snøhvite strand.

Over en strålende hvit korallsand
lar jeg ankeret raslende gå.
Det asurblå, krystallklare vannet
i solens fargespill lå.
De flokker seg inne på stranden —
kanoer skyter fra land.
Med skinnende smil tar de mot meg:
Velkommen til Maupitis strand.

Her under de svaiende palmer
vil jeg leve mitt liv og dø
omgitt av bugnende blomster
ved den stille lagunesjø.
I varme, duftende netter —
jeg lytter til trommenes klang —
mellom de slanke palmer
klinger latter, musikk og sang.

Da våkner jeg ør og forstumlet;
de sollyse strender jeg så —
ble tatt av en fykende nordavind
og forsvant bortom berget det blå.
Ja, — selv en vikingætling
kan stundom drømme seg vekk
på morgenvei til kontoret
i plaskregn og nordatrekk.

Odd Gunnar Hansen og Thor Løkke Sørensen:

Nytt kontorbygg for Elektrokemisk A/S, Middelthunsgt. 27

I juni 1965 sto det nye kontorbygg for Elektrokemisk A/S klar for innflytting etter en byggeperiode på ca. 2 år.

Bygget har i alt 10 etasjer hvorav 2 etasjer under bakken. Dessuten takoppbygg for heisemaskiner og vifterom.

I første etasje er det innredet vestibyle, spisesal, kjøkken, vaktmesterleilighet og noen mindre utleielokaler. De øvrige etasjer er innredet som kontorer unntatt delvis 7. og 8. etasje som inneholder styre-rom, møtesaler, lunsjrom og direktørkontorer.

Planleggingen av det elektriske anlegg er utført av siv.ing. Sv. Bolkesjø og installasjonen er utført ved vår installasjonsavdeling.

Det elektriske anlegg i etasjene 2-3-4-5-6-7, er bygget opp etter et grunnsystem som er likt for samtlige etasjer. Systemet gir det elektriske anlegget stor fleksibilitet ved innredningsmessige variasjoner og har mulighet for fremtidige utvidelser.

For belysning i kontorene er det montert en lysrekke langs fasaden og 2 stk 1 x 65 W armaturer lengre inne i rommet.

Det er for øvrig montert en god del glødelamper i de mer representative rom, tilpasset interiøret.

I de moderne administrasjons- og forretningsbygg er kravene blitt store med hensyn til varme og ventilasjon. Anleggene er blitt så omfattende at det er nødvendig med nøyaktig koordinering og teg-

ningsarbeid for at det funksjonsmessig skal virke tilfredsstillende.

For å kunne danne seg et bilde av størrelsen på varme- og ventilasjonsanlegget, kan det nevnes at det er forsynt med ca. 120 motorer medregnet elektriske spjellmotorer. En rekke spjell og ventiler reguleres pneumatisk.

I dette bygg hvor de fleste oppholdsrom har yttervegger av glass og prefabrikerte veggseksjoner, vil man få varmeoverskudd i enkelte rom, mens det er underskudd i andre. Forholdene pendler fra den ene ytterlighet til den andre. Disse forhold har gjort det nødvendig med et luftkondisjoneringsanlegg slik at lufttilstanden opprettholdes innen de temperatur- og fuktighetsgrenser man ønsker.

Hovedtavlen, fig. 1, er plassert i eget rom og er bygget opp av apparatstativ S 401. For å få sammenhengende skinneføring og god oversikt er tavlen u-formet. Fra hovedbryteren som er på 3000 A, type R 913 Hd 3000, føres spenning videre over gruppebrytere til sikringsskillebrytere R 1288) for stigeledninger. Det kan nevnes at gruppebryter for kjølemaskineri er av størrelse 2000 A. Samleskinnene er plassert i toppen av tavlen. Alle tilkoblinger av stigeledninger til sikringsskillebrytere er foretatt over rekkeklemmer.

For å lette betjeningen av anlegget ble det foretatt en omfattende sentralisering av startapparater

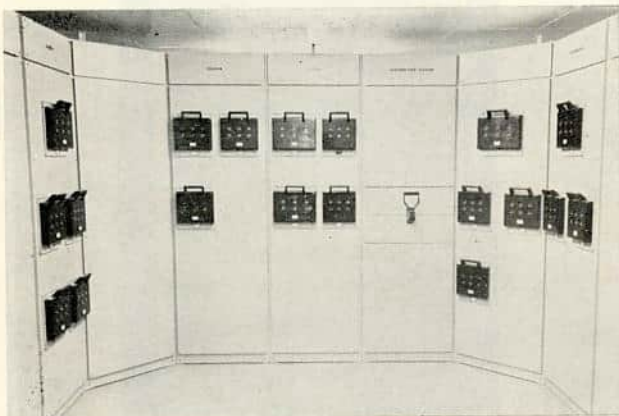

Fig. 1. En del av hovedtavlen.

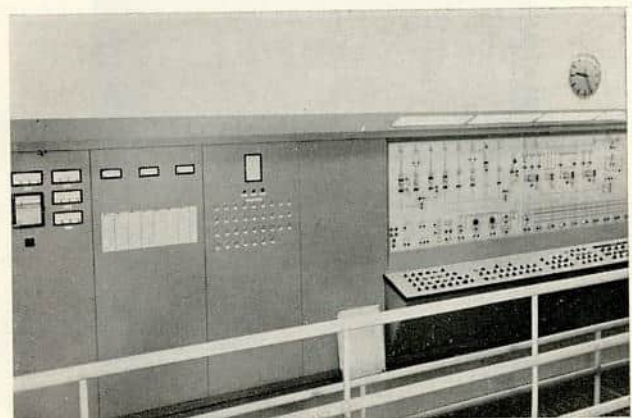

Fig. 2. Sentraltavlen.

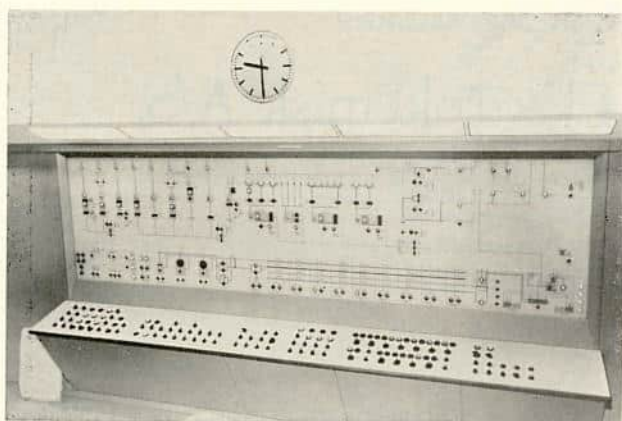

Fig. 3. Styrepult med blindskjema.

og betjeningsorganer. På sentraltavlen, fig. 2, 3, som er plassert i maskinrommet og er 12 m lang, er det montert en 4 m lang styrepult med tilhørende blindskjema. Blindskjemaet er utført på klar perspektivplate hvor symbolene er malt på platens bakside. Pultplaten er forsynt med lys grå respateksplate. For å belyse blindskjema og styrepult, er det innbygget armaturer i avdekningen over tavlen. Startapparatene betjenes med kvitteringsbrytere og vendere (8 stk. i alt), som er plassert i pulten. På denne måten får man god oversikt over anlegget og kan betjene alle motorer fra styrepulten, med unntak av kjøle- og fyringsanlegget, som har sine egne fordelingstavler, fig. 4, 4 a og 5.

Startapparatene er sentralisert i en kontaktfordeling, oppbygget av 11 stk. apparatstativ S 401, fig. 6, og plassert ca. 2 m bak sentraltavlen. Man skulle tro at det ved en slik sentralisering vil gå

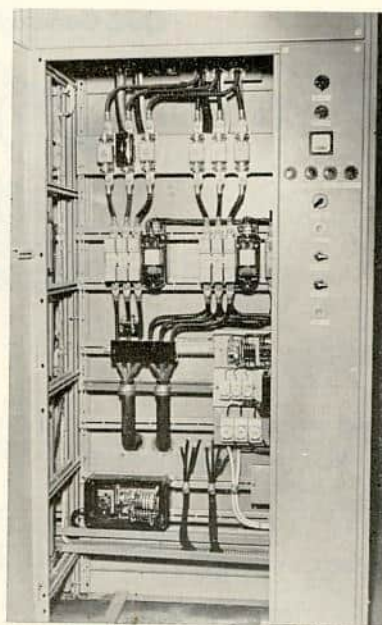

Fig. 4 a.

med vesentlig mer kabel enn ved oppdeling til mindre gruppesentraler, men det er ikke alltid tilfelle. Ved sentralisering vil styrekabler mellom startapparater og startorganer samt forriglingskabler bli meget korte. Betjeningsbrytere i styrepulten er ordnet slik at første brytterrekke starter varmluftsaggregatene. De øvrige bryterne for ventilasjonsanlegget kan forstilles, dvs. at man setter bryter i stilling «1» for de vifter og pumper, for h.h.v. forvarmer og ettervarmerbatterier, man ønsker skal starte. Man betjener normalt brytere for varmluftsaggregatene og resten av anleggsdelen startes automatisk.

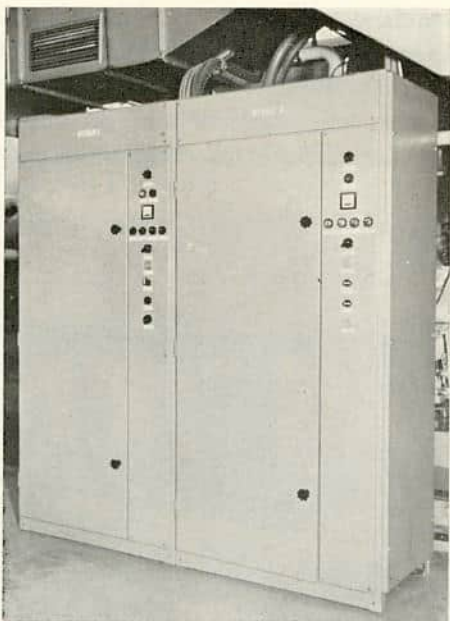

Fig. 4. Apparatskap for kjølekompressor.

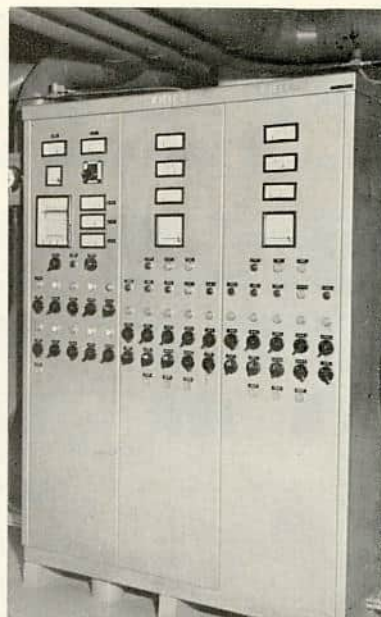

Fig. 5. Fyrbustavlen.

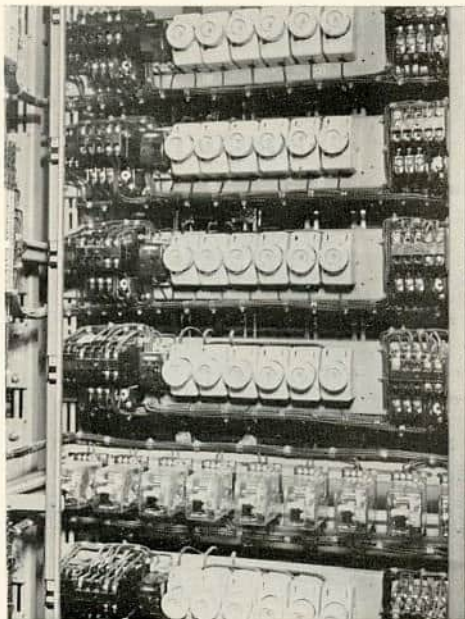

Fig. 6. Utsnitt av kontaktfordeling.

Alle viftemotorer er av fabrikat Siemens og med innebyggede halvledertemperaturfølere. Motorene startes direkte i trekant opptil 25 HK. Ved hver vifte er det plasert servicevendere type K 233 g.

Som tidligere nevnt var det på dette bygget nødvendig med luftkondisjonering. Til nedkjøling av luft blir det benyttet kjølebatterier som blir matet med kjølt vann, på ca. 3°C, fra et kjøleanlegg. I forbindelse med kjøleanlegget har Siemens levert og montert elektrisk utstyr i kontaktfordeling samt 2 stk. motorer, hver på 150 HK, for drift av kjølekompressorer. Ytelsen på de 12 sylindrede kompressorene er på ca. 650000 kcal/t.

Feilsignal på anlegget inndeles i 2 grupper.

- 1) Feil som må rettes omgående varsles gjennom en melderelékombinasjon, som sender et samlesig-

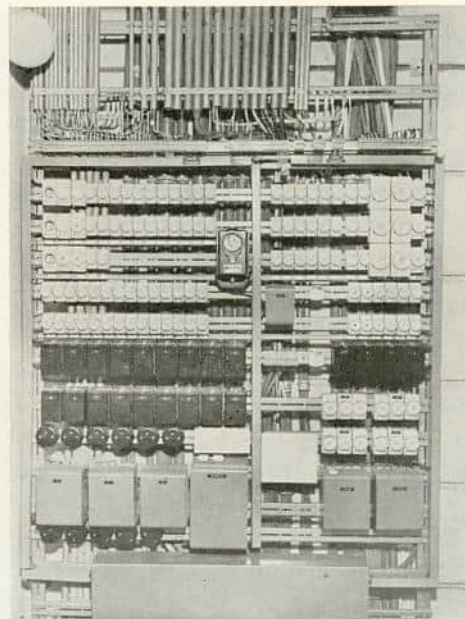

Fig. 7. Gruppesentral for 1/2 et.

nal (akustisk) til fyrhus og vaktmesterleilighet. På sentraltavlen kan feilen avleses og akustisk signal avstilles. Som signal kan nevnes freonlekkasje på kjølesystemet og flom i grunnvannskummer.

- 2) Feil for øvrig som f. eks. motorvern utløst, servicevender avslått, varsles med blinksignal på blindskjemaet.

For avlesning av temperatur i luftkanaler, rom, vann og utetemperatur er det montert et fjerntermometeranlegg (ca. 100 målepunkter) for betjening og avlesning på sentraltavlen.

Effektforbruk for kjøling, v.v.beredere, gårdslys, heiser og lys kan registreres inn på et registrerende kW-meter.

Dansk

Replikkskifte på en mindre restaurant:

- Tjener, må jeg få en kotelet.
- Findes ikke mere.
- Så en flæsketeg.
- Findes heller ikke mere.
- Så medisterpølser.
- Findes desværre heller ikke.
- Vær så venlig at give mig min frakke.
- Findes heller ikke mere.

Og så var det den nygifte ektemannen som kom hjem fra jobben sliten og sulten og skulle innta sitt første måltid som hans unge hustru hadde laget.

Han fant henne oppløst i gråt.

— Jeg hadde laget slik en deilig biff, sa hun, men i et ubevoktet øyeblikk kom hunden vår og stjal den.

— Ikke gråt du, sa den nygifte mannen. Jeg skal kjøpe en ny hund til deg.

Sett fra Ulriken, men det er høyt igjen til toppen.

Ulriken over

Folkefesten «Ulriken over» gikk av stabelen søndag 16.10.66. Natten mellom lørdag og søndag fikk vi 50 mm nedbør, så terrenget ble mer enn bløtt. Men likevel gikk ca. 10 200 over Ulriken. Tilskuertallet på ruten fra start til mål var sikkert like stort. Starten foregikk i en høyde på 180 m o.h., og derfra gikk man en kraftig stigning opp til vel 600 m o.h. Etterpå fikk man vekslende terreng med opp og ned, og etter 3/4 av turen hard oppstigning igjen til Rundemanden (400 m o.h.) og derfra unnabakke til Fløyen og Skansemyren.

Det ble ikke bare hard tur, det ble moro også. Bl. a. gikk en tropp over i jacket, stripebukser og flosshatt. Samtidig kom en del studenter den motsatte vei i pyjamas. Musikkorps var der også med.

Verdensmesteren på ski, Gjermund Eggen, og ber-

BERGEN

Utnevnelse

Ingeniør Jan Gismervik, Siemens, Bergen, er fra 1.10.66 utnevnt til salgssjef for avdeling 60/80.

Vi gratulerer!

gensen, verdensmester i orientering Åge Hadler, startet i eliteklassen og fulgtes ad. Eggen sterkest i motbakke og Hadler sterkest i unnabakke. De kom inn side om side på Skansemyren på samme tid og delte laurbærkransen. I år hadde Hadler den røde ledertøyen, da han vant i fjor. Neste år må det bli to røde trøyer.

Denne søndag var det en viss konkurranse med Trondheim (f.t. Norges nest største by), der oppe hadde de Gråkallen rundt. De vant og hadde flere deltakere enn oss, og da skal vi snakke lavt om høydeforskjell og slikt. Det viser bare at trønderne er like store superpatrioter som oss.

Fra «Familien Iversen ved bridgebordet»

Av R. Halle - 1945

I gamle dager visste vi ikke hva honnørstikk var, men nettopp derfor hadde vi et så mye skarpere blikk for de små kort. Nå til dags er dere så opp-tatt av å telle honnørene, at dere glemmer at en skarve toer kan bli mer avgjørende enn et ess.

Ordene kom fra majoren som var i perlehumør. Han hadde nettopp fått hjem en meget dristig meldt lilleslem, ved å ta en lavest tenkelig finesse som holdt. Einar hadde riktignok sett med en gang at spillet var utapelig ved eliminasjon, men han behersket seg og sa ikke ett ord. Det kunne kanskje bli en anledning til å streife inn på problemet senere.

I mellomtiden hadde Bibbi gitt neste spill: ⁴

Bibbi

♠ 8 6 5 4 3 2
♥ 9
♦ 9 7 5 4 2
♣ 6

Charlotte

♠ Kn 10
♥ K D 10 5 4
♦ E D 10 8
♣ 7 3

	N	
V		Ø
	S	

Majoren

♠ K D 9 7
♥ E Kn 8 7 6 3
♦ K Kn
♣ 5

Einar

♠ E
♥ 2
♦ 6 3
♣ E K D Kn 10 9 8 4 2

— Pass, sa Bibbi og sukket. En hjerter ble så meldt hos majoren, hvorefter Einar gikk rett i 5 kløver, som ikke kunne bli mer enn 1 bet. Charlotte hadde det ikke godt, men meldte omsider 5 hjerter, korrekt nok. Bibbi sa pass med et enda dy-pere sukk, og majoren visste alt for lite om Char-lottes kort til å prøve slem. Einar var sterkt inne på å stampe med 6 kløver, men lot det være av frykt for at en av foreldrene var renons i kløver så 6 hjerter kunne fås.

Etter lang betenkning spilte Einar ut spar Ess og etter å ha sett bordet og sin fars meget tilfredse mine, skiftet han til kløver 2!

— Ja, du får legge en liten, sa majoren til konen.

Charlotte Amalie skjøv frem kløver 3. Bibbi la sin single 6 og var ikke lite forbauset da hun be-holdt stikket. Også majoren hadde tydeligvis ven-tet et noe høyere kort hos Nord; imidlertid fulgte han med sin single kløver 5 og var straks like seier-sikker i blikket.

Men Bibbi skjønte hva det dreiet seg om. Hun spilte spar tilbake, Einar stjal og beten var en kjensgjerning.

— Du er uheldig også, kom det trøstende fra Charlotte.

— Det er ikke uhell, men ubetenksomt spill, falt Einar inn. — Bruker far kløver 7 istedenfor kløver 3 på bordet, kommer Bibbi aldri inn og far får 6 trekk. Husk at de små kort kan være like avgjø-rende som de store.

— Nei, nå er du lumpen, sa Bibbi, far kunne da ikke se at det kunne få noen betydning.

— Det var mor som la på kløver 3, ikke jeg, kom det morskt fra majoren.

— Nei, nå er det *deg* som er lumpen, far, du kunne jo bedt om å få syveren.

— Jeg holdt på å gjøre det, sa majoren i en tone som tydelig røpet at han betraktet spørsmålet som utdebattert.

Velkommen mor!

Norsk lysspesialist fyller femti

Osram-fabrikken A/S jubilerer

Etter 50 år med produksjon av glødelamper, eller lyspærer som vi helst sier, kan den jubilerende Osram-Fabrikken A/S legge frem denne gledelige fasit: Den tekniske utvikling har vært betydelig, og den har ført til lavere priser, bedre kvalitet og økt produksjon.

I dag lager denne fabrikken gjennomsnittlig to glødelamper hvert sekund. Det som i 1920 var dagsproduksjon ved hjelp av 200 personer i arbeid, klarer en av de mest moderne maskingruppene i våre dager å få unna i løpet av en times tid — og med bare ni manns betjening.

Dette har ikke gått ut over kvaliteten, snarere tvert imot: De norske glødelampene er de eneste i verden med en gjennomsnittlig levetid på 2500 timer, i andre land dreier det seg om 1000 timer.

Og prisene er gått ned når man tar den reduserte kroneverdien i betraktning. I forhold til førkrigskronen koster en lyspære omkring tredjeparten av det den gjorde for 3 år siden, noe som skyldes rasjonell produksjon og tekniske fremskritt.

Opprettet under tvil

Utviklingen har altså vært gledelig og riktig i denne norske bedriften, som ble opprettet med en viss skepsis under den første verdenskrig.

I norsk næringsliv har man stadig stått overfor spørsmålet: Kan vi klare oss i konkurransen med utlandet? Skal vi våge å sette i gang på det begrensede norske markedet?

En del av styrets medlemmer studerer noen av de utstilte lamper. Fra v. stortingsmann O. Watnebryn, verkseier R. Berg, direktør E. Amundsen og direktør T. Dehli Jemtland.

Dette spørsmålet måtte en gruppe nordmenn stille seg før de i 1916 ble enige om å satse 350 000 kroner i aksjekapital på A/S Norsk Elektrisk Glødelampefabrikk i Drammen.

Etter som første verdenskrig utviklet seg, ble det mindre og mindre import samtidig som behovet for lyspærer steg. Optimistene vant, derfor ble fabrikken satt i gang med det dristige mål å produsere fire millioner lyspærer hvert år — langt over det totale behovet den gang.

I dag er en av Europas mest moderne produksjonsgrupper for lyspærer i full drift i Drammen. Den siste tilveksten — et nybygg på fem etasjer — betyr at Osram Fabrikken A/S nå disponerer mer enn 12 000 gulv kvadratmeter.

I anledning av jubileet ble det den 6. oktober d.å. arrangert en lysdag med mottagelse i Index-huset i Oslo.

Åpningen ble foretatt av industriminister S. Walter Rostoff, og det var også omvisning i jubileumsutstillingen «Lek med lys» i Design-sentret, som viste hvilken rik utvikling vår belysning har hatt i de femti årene som er gått.

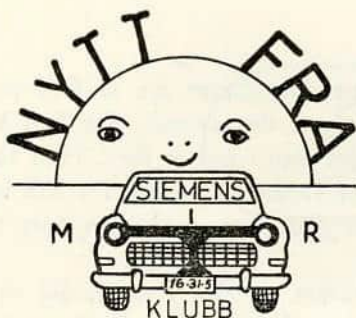
Post festum sender vi vår gratulasjon og ønsker Osram-Fabrikken A/S mange gode og *lysende* år fremover!

ek.

Siemens-selskapene er sluttet sammen

Etter at Siemens-Schuckert-Werke og Siemens-Reiniger-Werke tidligere i år ble inkorporert i Siemens & Halske A/G, har dette firma fra 1. oktober skiftet navn til Siemens Aktiengesellschaft. Det er Vest-Tysklands største arbeidsgiver med ca. 258 000 ansatt i inn- og utland. Med en omsetning i fjor på nærmere 13 milliarder kroner, som i år ventes å øke ytterligere 900 millioner kroner, er dette selskap nummer åtte av verdens elektroindustri-selskaper.

(Aftenposten 10/10-66.)

Registrerte nye biler hittil i år

Pr. 30.9.66

Fra England 10 514, Frankrike 3071, Italia 2137, Nederland 98, Japan 912, Sovjet-Samveldet 732, Sverige 5500, Tsjekkoslovakia 962, U.S.A. 432, Vest-Tyskland 24 435, Øst-Tyskland 173, Andre land 6, i alt 48 972 personbiler, stasjonsbiler og dro-sjer.

Da vi heller ikke i år har sett oss i stand til å avholde billøp, søkte vi ikke firmaledelsen om tilskudd til dette ved budsjettbehandlingen i år. Derimot søkte vi om kr. 500.— til innkjøp av verktøy, og ifølge opplysninger jeg har fått, er dette innvilget også i år. Dermed begynner vi å få en del kapital til innkjøp av spesialverktøy. Innkjøpene vil imidlertid ikke bli foretatt før vi har fått oss et verkstedrom hvor verktøyet kan oppbevares. Dette håper vi å få når vi kommer på Linderud, og søknad om dette er innsendt til byggekomitéen. Det er meget gledelig at firmaledelsen alltid stiller seg positive til våre søknader, og vi er stor takk skyldige.

H. P.

Vet du at

Vi importerte biler til Norge i 1964 for 14 169 mill. kr.

Vi importerte bilgummi i 1964 for 57.7 mill. kr.

Vi importerte bensin i 1964 for 137.5 mill. kr.

I 1964 ble utstedt i alt 106 805 nye førerkort.

I 1964 ble inndratt i alt 3273 førerkort.

Parkeringsforseelser i Oslo i 1964 kom opp i et antall av 15 159.

Et av de største bladene i New York offentliggjorde hver lørdag morgen følgende:

Redaksjonen vil være takknemlig hvis alle som har tenkt å sette seg bak rattet for å kjøre på weekendtur etter å ha drukket, først vil være så snill å sende oss fotografier og nødvendige biografiske data. Denne omtenkksomhet vil spare våre medarbeidere for en masse ekstrabryderi og tidstap ved å løpe på sykehus og likhus for å få rede på hvem De var som forsøkte å ta to kurver, der det fantes bare én.

Bil-rebus-løp i Siemens/Trondheim

Den 7.9.66 arrangerte motorgruppen i Siemens-laget rebusløp. Fjorten lag møtte opp til fastsatt tid i Siemens, hvorfra løpet startet og forsåvidt endte.

Løpet var lagt opp så enkelte av deltakerne rotet på steder som vel aldri hadde vært i rebuslagernes tanker. F. eks. den om «Damen med seler», hvor noen av lagene var innom Korsettfabrikken og så etter henne. Til deres unnskyldning må sies at disse lagene besto av bare herrer. En kvinne ville vel neppe tro om noen medsøster at hun gikk med seler, og i hvertfall har vi aldri sett det på hverken BH eller HH. Det var da også ganske andre seler som var ment, ganske enkelt seler. Den om «Dyrefor i håndverkerboligen» voldte nok de fleste bry, og vi har ikke hørt om noen som løste den. Vinneren av løpet var særlig ute av seg da han som han selv sa, hadde kjent den for 3 år siden. Løsnin-gen «Revmat-i-smehuset» var jo ganske fiffig. Alle kom omsider tilbake til Siemens, noen på fin tid, andre adskillig dårligere.

Vinneren av løpet ble A. Nordmark, noe som ikke kom særlig overraskende. Denne herre viser seg å kunne orienteringskunsten både til bens og pr. bil.

Løpet var både vellykket og morsomt, og vi som var med håper bare det ikke blir så svært lenge til neste gang.

RR.

Det blir trangere og trangere om plassen.

Syv fjelltopper herfra ligger en hytte

Det var en vinter for lenge siden at en gutt som var på vei til en tømmerkoie hvor far hans oppholdt seg, gikk seg vill. Lenge strevde og slet han seg fram i storskogen, men da det var snøstorm og ulendt terreng, øynet han hverken vei eller sti. Gamle karen var heller ikke gutten. Han hadde nettopp fylt femten år, men han var stor for alderen og en modig kar.

Nå hadde han gått på ski en hel dag uten å se noe til tømmerkoia, og han var helt fortvilet over at den gilde turen skulle ende slik. Men best som han går, får han se at skogen åpner seg. Foran ham lå en milelang slette, så det ut til. Han hadde ikke før satt skiene på sletta, før han føk av gårde med durabelig fart. Ja, så fort gikk det at han bare med møyre greide å holde seg oppreist. Til slutt gikk det nesten mer i luften enn på jorden. Han forsøkte å stritte imot, men forgjeves...

Ja, slik bar det av sted innover denne eiendommelige snøsletta. Da farten omsider saknet, greide han å se seg litt omkring. Men overalt var det bare snø og atter snø.

Men nå gikk det ikke fortere enn at Olav, som han het, satte seg pladask ned. Han ble vår en underlig lysning. Til mer han så, til lysere ble det. Det blafret og lavet omtrent som en stor nying.

— Det må jeg kikke nærmere på, mente han. Han reiste seg opp og gikk mot lysningen. Da han nådde stedet, så han at det var et svært bål, og rundt ilden satt det tre rare karer med langt skjegg.

Olav ble rar med det samme, kan du skjønne, for de tre kallene var så gamle at stemmene deres lød som når vinden rusker i en gran.

— Hei, hei, der har vi deg, sa en av de tre. — Kom hit til varmen, for det ser ut som du fryser.

Olav så gjorde.

— Du kom akkurat tidsnok, fortsatte kallen. — Du skal ikke spørre, men bare høre etter hva jeg har å si deg. Syv fjelltopper herfra ligger det en grå hytte, og til den hytta skal du fare. Når du kommer til hytta, skal du huie utover dalen og gå inn og legge deg til å sove. Vil du dette love?

Ja, Olav lovte det, han. Så strøk hver av kallene over skiene hans, og vips føk han av gårde over fjell og dal, og det varte ikke lenge før han var ved den omtalte hytta. Olav var litt redd og forfjamset, for alt gikk så fort og var så underlig at det mest tok pusten fra ham. Han huiet mot dalen, men fikk bare et ekko til svar.

Litt nifst var det å gå inn i den ensomme hytta, men han gjorde det likevel. Han hadde jo lovet de

gamle karene det. Rundt om lå fjell på fjell, og fullt av snø var det overalt. Da han kom inn i hytta, var det som i hytter flest. Han skyndte seg med å få litt varme på peisen. Da han hadde varmet rommet godt opp, gikk han bort til brisken og la seg.

Vinden rusket og rev i de gamle veggene, og Olav grøsset der han lå. Plutselig skvatt han til, for døren gikk opp. Inn kom en rev. Den satte seg bort til peisen og varmet seg ved glørne. Olav syntes det var rart, naturligvis, og lå dørgende stille. Litt etter åpnet døren seg igjen, og en gråbein kom til syne. Den reiste seg på to og lukket døren pent igjen etter seg. Så satte den seg bort til reven, men ingen av de to dyrene lot til å merke at et menneske lå der. Ikke før hadde Olav fått gjemt seg under sengklærne, før det tok i døren på ny, og denne gangen kom selve bamsen inn.

Nå eter de meg vel levende, tenkte han og skalv som et løv der han lå. Han angret at han hadde gått til denne snodige hytta.

Plutselig brummet bjørnen. Den fikk øye på Olav. Gråbeinen viste frem et sultent gap, og reven flirte.

Gutten visste ikke sin arme råd, for hva kunne vel han gjøre mot en bjørn, en ulv og en rev. Han hadde ikke så mye som en slirekniv på seg engang!

— Jeg får godsnakke med dem og kaste til dem litt av nisten min, tenkte han.

Han slengte et kjøttstykk til bjørnen og ulven og en brødsalk til reven.

— Stakkars dyrene mine, sa han så blid i målet som en lerce under vårhimmelen. — Stakkars dyrene mine. Hadde jeg hatt mer mat skulle dere fått. Og han våget seg til å klappe bjørnen. Plutselig falt bjørnehammen vekk, og en prins sto foran ham. Gutten holdt på å miste målet av forundring. Men prinsen fortalte at en ond trollmann hadde skapt dem om til å være gamle kaller om dagen og dyr om natten. Først når et menneske klappet dem, ble de seg selv igjen. Og så ba han Olav klappe ulven og reven også. Jo, det gjorde Olav mer enn gjerne.

— Vi har levd i dette snølandet i ti år, sa den eldste prinsen, — og sultet og lidt vond bare for en ond trollmanns skyld. Men nå er vi fri, takket være at du var så modig og torde ligge i denne ensomme hytta. Hvis du tar litt aske fra peisen der og smører skiene dine med, vil du være hjemme før du vet ord av det. Og siden skal både du og foreldrene bo på slottet hos oss. Vi vet hvor du bor, og den første dagen vårsolen har brånet vekk snøen på tunet ditt, kommer vi og henter dere.

Og så fór Olav hjem og fortalte alt sammen, og slik som den eldste prinsen hadde sagt, slik ble det.

ek.

Personalia

IN MEMORIAM

Martin Sætha

Den 17.8.66 fikk vi den triste beskjeden at formann Martin Sætha var død. Sætha var en dyktig og flittig mann og hadde en særlig evne til å skape trivsel og godt samarbeide på arbeidsplassen. Han hadde et behagelig vesen og en pen fremtreden, og på grunn av dette og sin store hjelpsomhet, var han avholdt av alle som kom i berøring med ham. Han begynte hos oss den 9.2.50 og var det meste av tiden knyttet til vår produksjonsavdeling i Rosenborggaten 19, hvor hans store fagkunnskap var oss til stor nytte.

Vi vil alltid huske Martin Sætha som en hyggelig og god venn, og lyser fred over hans minne.

Cato Moer

Den 14. november fikk vi den triste beskjed at pensjonist, ingeniør Cato Moer var død. Ingeniør Moer var i mange år leder for våre apparatanlegg, og han utførte sitt arbeid med stor dyktighet og erfaring. På grunn av sin elskverdighet og hjelpsomhet skaffet han seg mange venner både innenfor Siemens og blant våre kunder. De anleggene han hadde med å gjøre ble bestandig utført med et godt resultat, da Moer alltid var meget samvittighetsfull. Han var ansatt hos oss i over 40 år og ble nær 75 år gammel.

Vi lyser fred over hans minne.

Gratulerer!

25 års jubileum

25.11.66. Elvør Jønsson,
kontorist.

75 år

19.11.66.
Gudrun Willerud, pensj.

Sluttet

Igjen er en av de gamle svakstrømspionerene gått over i pensjonistenes rekke, idet montør Arthur Næss sluttet 15.10.66 etter vel 43 års tjeneste i firmaet.

Næss begynte høsten 1912 som læregutt ved installasjonsavdelingen i Siemens Schuckert A/S og gikk litt senere over til den nyopprettede svakstrøms montasjeavdelingen under formann Karl Andersen.

I 1920 sluttet han i Siemens og var bl. a. ansatt i Skiens Telefonforening hvor vi da hadde den første utbyggingen av automatsentralen i byen.

Han begynte igjen i Siemens i 1927 og virket som svakstrømsmontør frem til 1955, da han flyttet over til prod.avd. I den siste tid har han igjen virket i sin «gamle» avdeling.

Næss har alltid vært hyggelig og omgjengelig å ha med å gjøre, og vi ønsker ham alt godt i tiden som kommer.

O. E.

Kristian Anthonsen fylte den 24.10.66 80 år og sluttet hos oss den 1.11 — etter 17 års tjeneste som bud på postekspedisjonen i Rosenkrantzgt. 11.

Anthonsen som var vant til å holde orden fra sin mangeårige jobb som rytterkonstabel i Oslo, holdt også en fremragende orden med alle de papirer han behandlet hos oss.

Ved en liten tilstelning på hans 80 års dag, hadde Johs. Iversen skrevet en sang til ham. Vi tillater oss å sitere siste verset, som i grunnen forteller alt om Anthonsen.

Han tar seg en «skrå» og han har godt humør, som skjemtstomt han spredde i hverdagens kjø. Privat har han kjepphest i bridgen og kort, og hjelper så ivrig når her drives sport. I dag fyller'n åtti og er i vigør, med glimtet i øya, en skøyer og sjarmør. Med vemod vi skilles, for nå gjør han slutt, vi ønsker alt godt gamle venn, gamle gutt!

Gratulerer

70 år

25.9.66. Irmgard Wrede, sosialøkonom.

2.11.66. Arne Jespersen, ing., pensj.

60 år

1.10.66. Ilse Ritterhausen, stenograf.

2.10.66. Magnus Hole, lagerekspeditor.

60 år

4.10.66. Fritjof Hansen,
lagerekspeditor.

12.10.66. Øivind Fred-
heim, ingeniør.

28.10.66. Eilif Hansen,
sjåfør.

1.11.66. Halvor Valen,
ing. Siemens/Skien.

BERGEN

In memorian

Hilmar Johnsen

Hilmar Johnsen døde plutselig den 6.10.1966.
Han hadde vært ansatt i Siemens, Bergen, i 42 år
da han måtte trekke seg tilbake av helbredshensyn
i 1962.

Siden Johnsen var med allerede fra 1920 var han
vårt leksikon i Siemens/Bergen's historie. Han kjente
sammenhengen fra topp til bunn og opp igjen. Vi
hadde spesielt god bruk for ham når det gjaldt
tyske brev. Johnsen hadde nemlig all sin merkantile
utdannelse fra Berlin.

Vi kolleger, som arbeidet sammen med Johnsen,
husker ham som en samvittighetsfull og nøyaktig
kollega, men samtidig som et jovialt og snilt men-
neske.

Vi lyser fred over hans minne.

TRONDHEIM

25-årsjubileum

20.12.66. Trygve Opheim,
montasjeinsp. sterkstr.

Takk

Hjertelig takk for den vakre gaven og for all
oppmeksomhet i anledning min 60 års dag.

Karl L. Johansen.

Hjertelig takk for oppmerksomheten ved min
60 års dag.

Fritjof Hansen

Hjertelig takk for oppmerksomheten ved min
60 års dag.

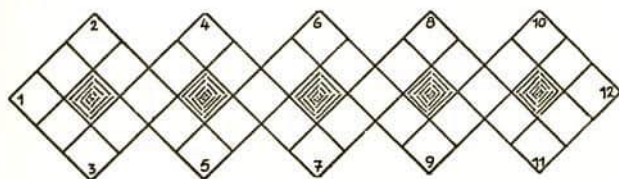
Eilif Hansen

Vi ønsker følgende nyansatte velkommen til oss

<i>Navn</i>	<i>Ansatt</i>	<i>Stilling</i>	<i>Avd.</i>
Kate Nordby	15/5 1966	Kontordame	Fakt.
Kari Strøm	23/5 1966	Kopieringsassistent	10/20
Kåre W. Jørgensen	23/5 1966	Læregutt	Inst.
Solvår Magnor	1/6 1966	Tegneassistent	Anl.konstr.
Anders Kalsæg	15/6 1966	Bud	R.gt.
Grete-Marie Mentzoni	14/6 1966	Stenograf	40
Theodor Bjørnstad	1/7 1966	Siv.ingeniør	10/20
Svein Erik Andersen	1/7 1966	Informant	
Eva Telander	4/7 1966	Kontordame	K.bokh.
Terje Solberg	4/7 1966	Tegneassistent	Anl.konstr.
Leif Arne Haagenzen	5/7 1966	Hjelpearb.	Inst.
Nils Raaholdt	7/7 1966	Montør	Inst.
Kåre B. Wiik	14/7 1966	Montør	Inst.
Marit Christiansen	19/7 1966	Kontordame	90
Einar Knutsvik	25/7 1966	Ingeniør	10/20
Anders Herheim	25/7 1966	Montør	Inst.
Svein Paulsen	1/8 1966	Læregutt	Inst.
Einar Pedersen	1/8 1966	Montør	Inst.
Karl Møllback	1/8 1966	Siv.ingeniør	40
Kari Paulsen	1/8 1966	Kontordame	10/20
Kjell Strand	1/8 1966	Ingeniør	Alnor
Bjørn Losnegaard	1/8 1966	Ingeniør	10/20
Erik Bønnes-Jacobsen	1/8 1966	Ingeniør	40
Per Andersen	2/8 1966	Læregutt	Svakstr.
Berit Iversen	8/8 1966	Tegneassistent	Anl.konstr.
Jostein Haraldseid	8/8 1966	Siv.ingeniør	40
Sidsel Hansen	8/8 1966	Kontordame	K.bokh.
Tom Andresen	15/8 1966	Praktikant	Inst.
Jan Erik Johannessen	19/8 1966	Praktikant	Stv.
Bjørn Fjellheim	22/8 1966	Hjelpearb.	Svakstr.
Tore Reidar Bøhle	22/8 1966	Læregutt	Lager
Elsebeth Marie Bache	22/8 1966	Tegneassistent	Anl.konstr.
Arne Hansen	23/8 1966	Bud	10/20
Anne-Marie Teigen	23/8 1966	Tegneassistent	Anl.konstr.
Ivar Lervik	29/8 1966	Læregutt	Lager
Jostein Øverås	1/9 1966	Ingeniør	10/20
Sigmund Aasen	5/9 1966	Siv.ingeniør	10/20
Erling Gjertsen	15/9 1966	Ingeniør	10/20
Astrid Helle	15/9 1966	Kontordame	Alnor
Marie Drønen	29/9 1966	Kontordame	Fakt.
Sverre A. Sivertsen	1/10 1966	Siv.ingeniør	Alnor
Per Vangen	1/10 1966	Hullkortoperatør	Hullkort
Turid Andersen	3/10 1966	Lærling	
Carl L. M. Kalsæg	17/10 1966	Bud	R.gt.
Anne Berit Hauge	26/10 1966	Kontorlærling	
Kari Grønvold	1/11 1966	Kontordame	S. 33
Lina Ytredal	21/11 1966	Regnskapssekretær	H.bokh.

Julens premieoppgave

Frise kryssord

AAAA B EEEEE GG II K LLLL MN OO
RRRRR SS UUU Ø Å

Bokstavene ovenfor skal plasseres i de tomme rutene slik at «kryssordene» blir:

Skrå oppover:

1-2 Pattedyr. 3-4 Edelsten. 5-6 Værelse 7-8 By i Norge. 9-10 På tre. 11-12 Selskap.

Skrå nedover:

1-3 Rovdyr. 2-5 Pelsdyr. 4-7 Ikke europeer. 6-9 Blomster. 8-11 Bibelsk kvinne. 10-12 Pattedyr.

Kontroller om det passer med de oppgitte 36 bokstavene! Passer det? (Det er kanskje lettest å skrive alle 36 bokstavene på lapper og sette sammen som i et *puslespill*! En sparer da viskelæret.)

Vi setter opp to premier for riktig løsning av ovennevnte premieoppgave. Svarene må sendes redaksjonen på nærværende lønblad *innen 25.1.67*. Hvis flere riktige løsninger vil det bli foretatt loddtrekning.

Uten kildeangivelse er ettertrykk av avisens artikler forbudt.